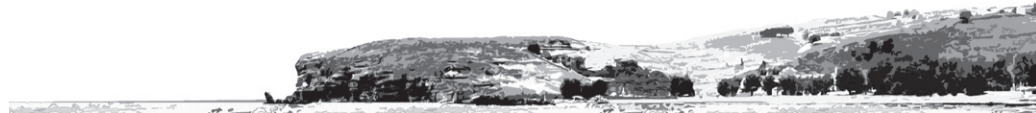

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ "Η Αναγέννηση"

www.mesotopites.weebly.com • e-mail: anagenme@gmail.com
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33-172 37 ΔΑΦΝΗ • ΤΗΛ.: 210 9707417

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 271 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2022 • Κωδικός 2960 Χ+5

Έπί γῆς εἰρήνη...

«Τ' απόδονια δε σ' αφήνουνε να κοιμηθείς στις Πλάτρες.»

.....Το φεγγάρι

βγήκε απ' το πέλαγο σαν Αφροδίτη·

σκέπασε τ' άστρα του Τοξότη, τώρα πάει νά 'βρει

την Καρδιά του Σκορπιού, κι όλα τ' αλλήθεια.

Πού είν' η αλήθεια;

Ήμουν κι εγώ στον πόλεμο τοξότης·

το ριζικό μου, ενός ανθρώπου που ξαστόχησε... (Γιώργος Σεφέρης)

ΤΟ ΑΡΕΘΟ ΤΟΥ Δ.Σ.

Η ειρήνη είναι η ομορφιά του κόσμου. Το χαμόγελό του. Η ουσία της ανθρωπίνης ύπαρξης. Πώς μπορεί να παινεύεται η οικουμένη για πρόοδο κι ευμερία όταν ο άνθρωπος αντιμετωπίζεται ως αναλώσιμος, ως ένας αριθμός σε όλη τα πεδία; Θέλει δύναμη να την κρατήσει την ειρήνη. Ένα ζεστό καρβέλι είναι, που πρέπει να χορτάσει ο κόσμος όλος. Μια καρδιά ανοιχτή που να χωράει τους πάντες, δίχως αποκλεισμούς. Ένα φως διάφανο, χωρίς γκρίζα σημεία. Κι ο πόλεμος; Έβησε ποτέ προβλήματα ένας πόλεμος; Η αιτία του, διαχρονική ιστορική αλήθεια, είναι τα οικονομικά συμφέροντα. Άλλοτε φαίνεται καθαρά, άλλοτε θα χρειαστεί να καθίσει η σκόνη για να το διακρίνεις. Το αποτέλεσμα; Κι αυτό διαχρονικά αποδεδειγμένο... τόσο αίμα και μίσος και δικήνοια, φανατισμός και άγνοια που γεννούν νέα δεινά... κι ύστερα από καιρό, οι άνθρωποι που ζήσαν το κακό, νιώθουν πόσο κενά είναι τα μεγάλα λόγια, πόσο χάσμα πρέπει ξανά να διανύσουν για να κοιτάξουν τα μάτια του άλλου δίχως φόβο, με σιγουριά και αισιοδοξία...

Έτσι ήταν πάντοτε. Κι οι ποιητές μας το είπαν καθαρά:

.....Και στην Τροία;

Τίποτε στην Τροία - ένα είδωλο...

...κι εμείς σφάζομασταν για την Ελένη δέκα χρόνια.

Μεγάλος πόνος είχε πέσει στην Ελλάδα.

Τόσα κορμιά ριγμένα

στα σαγόνια της θάλασσας στα σαγόνια της γης·

τόσες ψυχές

δοσμένες στις μυλόπετρες, σαν το σιτάρι.

Κι οι ποταμοί φούσκωναν μες στη λάσπη το αίμα

για ένα λινό κυμάτισμα για μια νεφέλη

μιας πεταλούδας τίνανγμα το πούπουλο ενός κύκνου

για ένα πουκάμισο αδειανό για μιαν Ελένη. (Γιώργος Σεφέρης)

As ευχηθούμε να τελειώσει σύντομα αυτός ο παραλογισμός. Κι as αναζητήσουμε τους τρόπους που όλοι εμείς, άνθρωποι απλοί, μπορούμε να ενώσουμε τις δυνάμεις μας για την προάσπιση της ειρήνης σ' όλο τον κόσμο. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Δεν μπορεί να υπάρξει πολιτισμός αν δεν έχει ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα, με ισοτιμία κι αδελφοσύνη, ελευθερία και φως...

«Ειρήνη είναι οι θημωνιές των ακτών στους κάμπους του καλοκαιριού

είναι τ' αλφαβητάρι της καθοσύνης στα γόνατα της αυγής.

Όταν λες: αδελφέ μου - όταν λέμε: αύριο θα χτίσουμε

όταν χτίζουμε και τραγουδάμε

είναι η ειρήνη.» (Γιάννης Ρίτσος)

Το νεοεκλεγμένο Διοικητικό Συμβούλιο

Πασχαλινό μπαζάρ στο Σύλλογο

9-16 Απριλίου 6-8 μμ

Ελάτε για τις λαμπάδες σας και τα πασχαλινά σας ψώνια,

όλα χειροποίητα και σε τιμές ασυναγώνιστες! Πολλές εκπλήξεις

κι ένας φιλόξενος χώρος θα σας περιμένει.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΛΟΓΟΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 2022

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

Την Κυριακή 20 Φεβρουαρίου 2022 στην αίθουσα του Συλλόγου διεξήχθησαν η Εκλογοαπολογιστική Συνέλευση του Συλλόγου και οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου, της Εξελεγκτικής Επιτροπής και των Αντιπροσώπων στην Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής (ΟΛΣΑ). Παρακάτω θα διαβάσετε μια σύντομη περίληψη της διαδικασίας.

Σύσταση προεδρείου Γεν. Συνέλευσης: Πρόεδρος **Φώτης Βασιλόγλου**, γραμματέας **Δήμητρα Τζινέλλη**, μέλος **Φώτης Αποσπόρης**.

Μετά το καλωσόρισμα από τον **Φ. Βασιλόγλου**, χαιρετισμό απηύθυνε ο **Σταύρος Αγοραστός**, ταμίας της ΟΛΣΑ και μέλος του Συλλόγου Αγιασωτών, ο πρόεδρος της ΟΛΣΑ **Νεκτάριος Βακάλης** και ο **Φώτης Αποσπόρης**, πρόεδρος του Συλλόγου Λεσβίων Λακωνίας «Η αιοδική γη».

Η πρόεδρος του απερχόμενου Δ.Σ. **Παναγιώτα Πλωμαρίτου** ξεκίνησε με ιδιαίτερη αναφορά στους εκλιπόντες **Χρήστο Πιπίνη** και **Φίλιππα Γουγή** και στη συνέχεια τόνισε ότι βρισκόμαστε κάτω από τη βαριά σκιά της πανδημίας. Ο κόσμος γύρω μας άλλαξε απότομα. Πέρσι δεν έγινε Γεν. Συνέλευση ενώ η φετινή γίνεται όπως βλέπετε. Είχαμε επιστρατεύσει και τη διπληνή αίθουσα του Συλλόγου Αμοργιανών, ασχέτως που δεν χρειάστηκε τελικά, και να τους ευχαριστήσουμε πολύ και ιδιαίτερα τον ταμία τους **Μανώλη Γαβαλά**. Παρόλα αυτά το Δ.Σ. κατάφερε να κρατήσει την επαφή του με τηλεσυμβούλια διατηρώντας τη συλλογική λειτουργία και συνοχή.

Συνέχεια στη σελίδα 2

ΦΙΛΙΠΠΑΣ - Ο Ακούραστός Καπετάνιος

ΓΡΑΦΕΙ Η ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΠΛΩΜΑΡΙΤΟΥ

Δεν είμ' εγώ σπορά της Τύχης

ο πλάστοργός της νιας ζωής.

Εγώ είμαι τέκνο της Ανάγκης

κι ώριμο τέκνο της Οργής.

Συγκλονιστήκαμε στο άκουσμα του ταξιδιού σου Φίλιππα. Έτσι ήθελες να σε λέμε. Φίλιππα. Γέννημα-θρέμμα του χωριού μας στις πιο δύσκολες εποχές της κατοχής, μπήκες από μικρός στον αγώνα της ζωής. Η Ποταμιά, ένα με τη μεγάλη σου καρδιά, αποκούμπι και καταφύγιο. Φρόντιζες όλους τους άλλους από μικρός. Για τα παιδιά του σχολείου μαγειρεύεις τα δύσκολα κείνα χρόνια δίχως εσύ να δοκιμάζεις, μιας κι η οικογένειά σου δεν πληρούσε τα εισοδηματικά κριτήρια για να μπει στη σίτιση. Κι αμούστακο παιδί έφυγες για την Αθήνα, το μεγάλο χωνευτήρι της δεκαετίας του πενήντα. Η ανωνυμία πρόσφερε ένα αίσθημα ασφάλειας τα άγρια μετεμφυλιακά χρόνια κι η οικοδομή το μεροκάματο που θα στήριζε τη φαμίλια. Συμώθηκες από μικρός με τα ιδανικά της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ελευθερίας και των δικαιωμάτων του λαού. Πάληψες να γίνουμ πράξη μέσα από τη Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη και τον αντιδικτατορικό αγώνα. Κι ήσουν ταυτόχρονα ο τρυφερός πατέρας και σύζυγος, ο βράχος της οικογένειας κι ένας μάστορας απ' τους λίγους, με καλλιτεχνική ευαισθησία και καινοτόμες ιδέες. Άγρυπνος νους με ανοιχτούς ορίζοντες. Έβλεπες μπροστά και πάληψες να δώσεις μορφή στα οράματά σου, πάντα με το χαμόγελο στα χείλη, την κρίση στέρεη και τα ιδανικά σου ανόθευτα. Κι αν δεν έγινες θαλασσινός, σου ταίριαζε η ανοιχτοσύνη των οριζόντων της. Ήξερες να μαντεύεις τους καιρούς, να παλεύεις και να κουμαντάρεις τη ζωή. Αθηθινός καπετάνιος! Και την ώρα της ξεκούρασης τα χέρια έπαιρναν φωτιά και φτιάχνανε καράβια!

Εγώ του καραβιού γοργόνα

στ' ορθόπλωρο καράβι μπρος.

Απάνω μου σπάνε φορτούνες

Κι άγριος ενάντιά μου καιρός.

Έτσι πρόσφερε και στον Σύλλογο από την ίδρυσή του. Μέλος του πρώτου εκλεγμένου Δ.Σ., πρόεδρος για πολλά χρόνια, πίστεψες στο όραμα του πολιτισμού και της δημιουργίας. Το 1979 εγκαινιάσες τη λειτουργία του Πνευματικού Κέντρου στον Μεσότοπο ολοκληρώνοντας το έργο του Αγροτικού Ιατρείου. Μπήκες μπροστά για την αγορά της αίθουσας, και μπορεί να έχασες για μήνες τον ύπνο σου, αλλά ο Σύλλογος απέκτησε το δικό του κεραμίδι. Ήσουν ο εμπνευστής της λειτουργίας ενός ανοιχτού χορευτικού με στόχο τη μύηση της νεολαίας

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΕΙΔΗΣΕΙΣ – ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΛΟΓΟΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 2022

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Κατόπιν προχώρησε στον διοικητικό απολογισμό 2020-2021.
-Συνέχεια έκδοσης της εφημερίδας και των ημερολογίων.
-Εθελοντικές αιμοδοσίες με επιτυχία και τεράστια προσπάθεια. Το 2020 μαζεύτηκαν 47 και το 2021 συνολικά 49 φιάλες αίμα.
-Ολοκλήρωση της έκδοσης σε DVD του υλικού της Μεγάλης Εβδομάδας στον Μεσότοπο.
-Διακίνηση λαχνού για ενίσχυση του Συλλόγου.
-Προσπάθεια οικονομικής τακτοποίησης των μελών, εκκαθάριση οφειλών, δημιουργία νέου καταλόγου.
-Οικονομική ενίσχυση 500€ στο Σύλλογο Πλωμαριτών και 1.000€ στον Αγροτικό Συνεταιρισμό Μεσοτόπου.
-Κατασκευή καινούριων ντουλαπιών στην αίθουσα για τη φύλαξη των αρχείων, προσφορά του **Κώστα Σωκρ. Γνήσιου**. Κατασκευή καινούριου ντουλαπιού για τη μικροφωνική, προσφορά του **Φίλιππα Ρέμμα**. Τους ευχαριστούμε θερμά.
-Επιδιόρθωση της διαρροής στην οροφή. Τοποθετήθηκαν γυψοσανίδες, δωρεά των **Ιγνάτη & Παναγιώτη Ρέμμα**, ενώ το βάψιμο επιμελήθηκε ο **Χρήστος Καραστεφανής**. Τους ευχαριστούμε πολύ, όπως και τη **Βάνα Βακάλη** για τη δωρεά πιάνου.
-Διοργάνωση καλοκαιρινών εκδηλώσεων στον Μεσότοπο 2020 & 2021: θεατρική παράσταση «Πείραμα Στοχασμού», δράσεις για τα παιδιά, μπιτς βόλεϊ στο Ταβάρι, γειτονιά από το τμήμα γυναικών, παρουσίαση του νέου βιβλίου του **Φώτη Βασιλόγλου**, εκδήλωση με τίτλο «Μερίσματα»- παρουσίαση του μεγαλοβδομαδιαίου dvd.
-Διακοπόμενη λειτουργία των δημιουργικών τμημάτων.
-Υλοποίηση του έργου αναπαλαίωσης του υδρόμυλου στη Μαλλιόνητα. Μέχρι τώρα έχει γίνει το μισό έργο. Έχει διαμορφωθεί μεγάλο μέρος του περιβάλλοντος χώρου, τα πατώματα και η κατασκευή της στέγης. Επιβλέπουσα αρχιτέκτων η κα **Ι. Βαλλίνα**. Οικονομοτεχνικός συνεργάτης ο κ. **Δ. Λάμπρου**. Το συνεργείο που δουλεύει είναι των **Κωνστανταδέλη - Βουδούρη**.

Ως τώρα:
• Εισπράχθηκε η α' δόση των 44.951,42€
• Αναμένουμε τη β' δόση των 73.281,13€
• Οι εργασίες αυτών των ποσών έχουν γίνει.
• Πληρώθηκε μέρος της μουσειολογικής που αφορά τη γ' δόση.
• Έχουν πραγματοποιηθεί οι διαγωνισμοί για τα γραφιστικά, ηλεκτρονική εφαρμογή, σχεδιασμό πινακίδων και την κατασκευή τους.
• Εκκρεμούν: υπόλοιπες οικοδομικές εργασίες για την ολοκλήρωση των 58.155,51€
• Η προμήθεια υλικών των 11.799,63€
• Η προμήθεια Α.Π.Ε. των 14.274€
• Οι εργασίες που έχουν πραγματοποιηθεί και έχουν πληρωθεί από τον Σύλλογο αφορούν το 48% του συνολικού ποσού.

Αυτό το έργο δε θα μπορούσε να έχει καν ξεκινήσει αν δεν έκαναν το θαύμα τους το μεσοτοπιτικό φιλότιμο και η συλλογική εμπειρία. Τα έργα ξεκίνησαν στα τέλη του Μάρτη του 2020 και ενώ η χώρα είχε γενικό *lockdown* με κλειστές τράπεζες, άρα αδύνατες οι ηλεκτρονικές συναλλαγές και η μεταφορά υλικών, συνεννοήσεις γίνονταν μέσω βιντεοκλήσεων. Ευχαριστούμε από καρδιάς τους ανθρώπους που έδωσαν τις οικονομίες τους για να ξεκινήσει το έργο, τον **Γιώργο Βασιίλα του Ευστρατίου**, τον **Μπάμπη Καρδαρά**, τον **Μάκη Βαλλήλη**, τον **Ιγνάτιο Τζινέλη**, τον **Βασίλη Βογιατζή**, τη **Χριστίνα Τσαλαβούτη**, τον **Φώτη Βασιλόγλου** και τον **Νεκτάριο Βακάλη**.

Στη συνέχεια ο ταμίας του Δ.Σ. **Αρτέμης Φιλιππίδης** παρουσίασε τον οικονομικό απολογισμό. Ο Νεκτ. Βακάλης, εκ μέρους της Εξελεγκτικής Επιτροπής, δήλωσε ότι στον έλεγχο βρέθηκαν όλα άψογα.

Ακολούθως ο Βασίλης Βογιατζής εξήγησε ότι εξαιτίας γραφειοκρατικών κωλυμάτων καθυστερεί η εκταμίευση της δόσης ενώ οι εργασίες έχουν παγώσει. Όσον αφορά την Τράπεζα Αίματος λάβαμε 46 φιάλες αίμα και δώσαμε 49 φιάλες ενώ αναπληρώθηκαν μόλις οι 2. Έκανε λοιπόν έκκληση στο φιλότιμο όλων για αιμοδότηση. Τέλος για το χορευτικό ανέφερε ότι τα τελευταία 5 χρόνια δεν υπάρχει εγγραφή μικρού παιδιού.

Το προεδρείο προχώρησε ομόφωνα στην απαίτηση του προηγούμενου Δ.Σ. και κάλεσε την Παν. Πλωμαρίτου για τον διοικητικό προγραμματισμό. Ο Φ. Βασιλόγλου, τη στιγμή που το ψηφοδέλτιο ήταν ακόμη ελλιπές, τόνισε πως κι αυτός με τη σειρά του νιώθει έντονη την ευθύνη για υποψηφιότητα, όμως το πλούσιο αρχαιολογικό υλικό, που έχει στα χέρια του είναι ακόμη μια πολύ βαριά ευθύνη και έκανε έκκληση να πληθύνουν οι υποψηφιότητες.

Η Παν. Πλωμαρίτου ανακοίνωσε τον Διοικητικό προγραμματισμό 2022:
-Συνέχεια έκδοσης εφημερίδας και ημερολογίου.
-Ολοκλήρωση της οικονομικής εκκαθάρισης μελών & συνδρομητών.
-Συνέχεια της λειτουργίας των δημιουργικών τμημάτων.
-Συνέχεια αναβάθμισης της αίθουσας ώστε να γίνει περισσότερο λειτουργική και ελκυστική.
-Ενίσχυση του Λαογραφικού Μουσείου του χωριού.
-Προσφορά δώρων παιδιών - κοινωνικοί σκοποί.
-Οργάνωση εκδηλώσεων στην Ατακή και στον Μεσότοπο.
-Ολοκλήρωση έργων του μύλου.
-Σύσκεψη στελεχών τον Μάιο για ενημέρωση για την πορεία του έργου και προτάσεις για τη μελλοντική του λειτουργία.

Κλείνοντας η Παν. Πλωμαρίτου ευχαρίστησε όλα τα στελέχη που στάθηκαν κοντά στον Σύλλογο και τόνισε: Ευχαριστούμε όλα τα μέλη του Δ.Σ., των επιτροπών και των τμημάτων μας και τους υπεύθυνους τους που νοιάζονται για την πορεία των τμημάτων και συνεργάζονται με τους δασκάλους και το Δ.Σ. Εκτός Διοικητικού Συμβουλίου, να ευχαριστήσουμε τη **Χριστίνα Τσαλαβούτη**, υπεύθυνη χορωδίας και Γυναικών, τη **Μαγδαλένα Παπουσή** και τον **Μενέλαο Γιαννόπουλο**, υπεύθυνους σαντουριού, τον **Φώτη Βασιλόγλου**, υπεύθυνο των γλεντιστάδων και τον **Γιώργο Βασιίλα**, ακούραστο πρωτεργάτη στο θέμα του υδρόμυλου. Ευχαριστούμε κι όλους εσάς, που στηρίζετε τον Σύλλογο και μέσα σε αυτήν την ατμόσφαιρα, την ομιχλώδη και δύσκολη, διδάσκετε ψυχική αντοχή, ήθος και αξιοπρέπεια.

Στη συνέχεια ο ταμίας Αρτ. Φιλιππίδης παρουσίασε τον οικονομικό προγραμματισμό 2022. Το σώμα της Συνέλευσης υπερψήφισε τις προγραμματικές προτάσεις.

Κατόπιν έγιναν ορισμένες τοποθετήσεις-προτάσεις.
-**Μάκης Βαλλήλης**: Προτάσεις για εμφάνιση των Κουδουνάτων σε δημοτικό σχολείο της Αγ. Παρασκευής και στο Ίδρυμα Στ. Νιάρχος. Με αφορμή το πρόσφατο τροχαίο στο χωριό, πρότεινε να τοποθετηθούν δυο πίνακες, ένας στην είσοδο του χωριού και μία στο Ταβάρι, για μετάδοση κοινωνικών και άλλων μηνυμάτων.

-**Πάνος Βαλαβάνης**: Πρόταση να εγγραφεί ο Σύλλογος στο μητρώο του Υπ. Πολιτισμού και να ενταχθούν τα αποκρίματα έθιμα του Μεσοτόπου στην άυλη κληρονομιά.

-**Ντίνος Σαραντίδης** (διαμέσου Φ. Βασιλόγλου): πρόταση για έκδοση νέου τηλεφωνικού καταλόγου μελών.

Η διαδικασία συνεχίστηκε με τις εκλογές για το νέο Δ.Σ.

Παρόντες: 60. Ψήφισαν: 51.

Εγκυρα: 50. Άκυρο:1. Έλαβαν:

Για το Διοικητικό Συμβούλιο:
Παναγιώτα Πλωμαρίτου 48
Βαλλήλη Αγγελική 43
Αρτέμης Φιλιππίδης 40
Αντζελα Κοντού 39
Βασίλης Βογιατζής 37
Χαράλαμπος Καρδαράς 36
Αρτέμης Βουδούρης 34
Πιπίνης Μιχαήλ του Γεωργίου 32
Ελευθερία Κωσταντή 30
Πιπίνης Μιχαήλ του Παναγ. 27
Χριστίνα Τσαλαβούτη 13

Για την Εξελεγκτική Επιτροπή:
Παπαβασιλείου Γαβριήλ 46
Δημήτριος Βουρνάζος 42
Χρήστος Βαλλήλης 40

Για την ΟΛΣΑ:
Παναγιώτα Πλωμαρίτου 44
Νεκτάριος Βακάλης 41
Φώτης Βασιλόγλου 37
Βαλλήλη Αγγελική 37

Τη Δευτέρα 21 Φεβρουαρίου 2022 συζητήθηκε σε σώμα το νέο Δ.Σ. ως εξής:

Πρόεδρος: Παναγιώτα Πλωμαρίτου
Αναπρόεδρος: Βασίλης Βογιατζής
Γραμματέας: Αντζελα Κοντού
Ταμίας: Αρτέμης Φιλιππίδης
Αναπληρ. γραμματέας: Βαλλήλη Αγγελική
Αναπληρ. ταμίας: Ελευθερία Κωσταντή
Μέλη: Χαράλαμπος Καρδαράς, Αρτέμης Βουδούρης, Πιπίνης Μιχαήλ του Γεωργίου

Στην Εξελεγκτική Επιτροπή εκλέχτηκαν οι:
Παπαβασιλείου Γαβριήλ, Βουρνάζος Δημήτριος, Βαλλήλης Χρήστος

Στην Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Ατακής εκλέχτηκαν:

Παναγιώτα Πλωμαρίτου
Νεκτάριος Βακάλης
Φώτης Βασιλόγλου (κατόπιν κληρώσεως με την ισοψηφία Βαλλήλη Αγγελική)

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΥΛΟ

Δυστυχώς τα χρήματα της 2ης εκταμίευσης δεν έχουν εισπραχθεί ακόμα. Από επικοινωνία μας με τον κ. **Λάμπρου** μαθαίνουμε ότι οι λόγοι της καθυστέρησης είναι γραφειοκρατικοί, καθώς οι πληρωμές πραγματοποιούνται πλέον από τον ΟΠΕΚΕΠΕ και όχι από την Περιφέρεια όπως ίσχυε μέχρι τώρα. Είμαστε δεύτεροι στη λίστα... και περιμένουμε.

Η καθυστέρηση της εκταμίευσης είχε ως αποτέλεσμα τη διακοπή των εργασιών για μεγάλο χρονικό διάστημα. Τις τελευταίες ημέρες όμως το εργοτάξιο ξαναζωντάνεψε. Πραγματοποιήθηκε η εκσκαφή και η τοποθέτηση των δεξαμενών και οι εργασίες συνεχίζονται με την κατασκευή τοιχίων αντιστήριξης και άλλων κατασκευών. Τις προσεχείς ημέρες η πρόεδρος κι ο αντιπρόεδρος του Συλλόγου και ο **Γιώργος Βασιίλας** (να τον ευχαριστήσουμε εδώ για τη σημαντική βοήθεια που μας προσφέρει) θα μεταβούν στο νησί, όπου θα έχουν συναντήσεις με την επιβλέπουσα μηχανικό, τους εργολάβους και άλλους φορείς έτσι ώστε να γίνει ο προγραμματισμός των δράσεων για την ολοκλήρωση του έργου.

Βασίλης Βογιατζής

Το νέο Δ.Σ. καθυσόρισε ο **Δημήτριος Νοικοκύρης-Σαμαράς** με μια ανθοδέσμη και μια ρίμα:

Γεια και χαρά σας φίλοι μου,
έχω χαρά μεγάλη
Γιατί ξαναταμώσαμε
στο Σύλλογο και πάλι
Απ' την καρδιά μου εύχομαι
αγάπη και υγεία
Κι όλες οι εκδηλώσεις σας
να 'χουν επιτυχία.

Η χτεσινή Συνέλευση μέσα στην πανδημία
Κανένας δεν περίμενε πως θα 'χε επιτυχία.
Το πρώτο σας συμβούλιο είναι πολύ ωραίο
Κι έτσι να συνεχίσετε μέχρι το τελευταίο.

Εσείς το αναλάβατε, κρατάτε το τιμόνι
Όμως το ξέρετε καλά ότι δεν είστε μόνοι.
Υπάρχουν γύρω γύρω σας
στηρίγματα γερά
Υπάρχουν τα νιάτα μας
και η παλιά φρουρά.

Πολλά θα συναντήσετε κι αυτή τη διετία
Μα όσα δε μας αφορούν
μη δώστε σημασία.
Σήμερα βρίσκομαι εδώ
δίπλα σας και κοντά σας
Και χαιρόμαι που γέμισαν
όλα τα έδρανά σας

Η πανδημία άρχισε σιγά να σβίνει
και εύχομαι ανάμνηση παντοτινά να μείνει
Σας εύχομαι από καρδιάς
να 'στε γερά δεμένοι
Και σ' όλη τη θητεία σας
να 'στε αγαπημένοι.

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33, ΔΑΦΝΗ, 172 37 ΑΘΗΝΑ | ΤΗΛ.: 210 9707417 FAX: 210 9762595
www.mesotopites.weebly.com | e-mail: anagenme@gmail.com

Υπεύθυνη έκδοσης: Αντζελα Κοντού

Συντακτική ομάδα:

Εύα Καφετζή, Ελευθερία Κωσταντή, Έλενα Παπαδοπούλου,
Αρτέμης Φιλιππίδης, Ευαγγελία Χυδεριώτου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ: ΕΛ. Ι. ΚΑΡΤΕΡΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΝΙΚΑΙΑΣ 10, 104 34 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.: 210 88.26.392, FAX: 210 88.20.655, peritechon@yahoo.gr

Η Συντακτική ομάδα δικαιούται να συντέμνει, να τροποποιεί ή να απορρίπτει κείμενα προς δημοσίευση, ολόκληρα ή μέρος αυτών, αν είναι αντίθετα προς το καταστατικό του Συλλόγου ή τον κανονισμό της εφημερίδας και εάν κρίνει ότι μπορεί να προκαλέσουν προβλήματα στις σχέσεις των μελών και στις σχέσεις με τρίτους. Όλα τα προς δημοσίευση κείμενα πρέπει να υπογράφονται από τους συντάκτες τους και θεωρείται δεδομένο ότι εκφράζουν τις προσωπικές τους απόψεις.

Κυψέλη, τέλη του '70, αρχές '80. Σε μια Αθήνα που μυρίζει μεταπολίτευση, πολιτικοποίηση και ελπίδα, ένα παιδί ψάχνει να βρει τη θέση του σε έναν κόσμο καινούργιο και συνάμα ολόιδιο. Στο ραδιόφωνο ακούγεται ποίηση μελοποιημένη από τον Μίκη Θεοδωράκη και ο Μάνος Χατζιδάκις δημιουργεί το Τρίτο Πρόγραμμα. Έτσι λογοτεχνία και μουσική τον εμπνέουν και τον συγκροτούν. Αυτά έθρεψαν εξ απαλών ονύχων την ψυχή και το πνεύμα του Βαγγέλη Βογιατζή, βρήκαν ζεστό χώρο και εγκαταστάθηκαν μέσα του σφραγίζοντας την προσωπικότητά του. Με αφετηρία την τιμία, εργατική οικογένειά του και ορόσημο την πρόωρη πατρική απώλεια, αναζήτησε απαντήσεις στα βιβλία και ακολουθώντας κατέφυγε στο γράψιμο προκειμένου να διαμορφώσει το προσωπικό του στίγμα και να εκφραστεί. Μιλάμε σήμερα με το συγγραφέα με αφορμή την έκδοση των δύο πρώτων βιβλίων του, της συλλογής κειμένων «**Στοχασμοί και αφηγήσεις**» και της ποιητικής συλλογής «**Ψυχής αναλόγιο**».

Βαγγέλη μίλησέ μας για τα βιβλία σου. Ποιες εσωτερικές ανάγκες σε σπρώχνουν στο γραπτό λόγο γενικότερα, τι εκφράζει με την ποίηση και τι με τα άρθρα;

Κατά κανόνα θεωρώ ότι η εναυσματική συνθήκη που συχνά οδηγεί κάποιον στο γράψιμο είναι καταρχάς η φιλιαναγωγία. Όταν ως αναγνώστης αγαπάς το βιβλίο και τον γραπτό λόγο ευρύτερα, έρχεται κάποια στιγμή που σε συνεπαίρνει ο πόθος να «πολιτογραφηθείς» κι εσύ με τη σειρά σου «υπήκοος» σ' αυτήν την μαγική επικράτεια της γραπτής έκφρασης με την ιδιότητα του γράφοντος. Στη δική μου περίπτωση τουλάχιστον κάπως έτσι εξελίχθηκαν τα πράγματα. Από εκεί και πέρα οι υπόλοιπες συνιστώσες της ενασχόλησής μου με το γράψιμο, σχετίζονται με ισχυρές εσωτερικές ανάγκες έκφρασης, επικοινωνίας αλλά και αυτοσυνει-

δησίας. Η συγγραφή είναι από τη φύση της ταξίδι και άσκηση αυτογνωσίας συγχρόνως, αφού με σμίλη τον λόγο λαξεύεις ένα πρωτογενές και ακατέργαστο υλικό που έχεις μέσα σου αποτελούμενο από μνήμες, βιώματα, αγωνίες και συναισθήματα, προσπαθώντας να του δώσεις πρόσωπο με το οποίο θα μπορούν να συνδιαλέγονται και οι άλλοι μέσω της ανάγνωσης, και αυτή είναι μια συναρπαστική διαδικασία. Η αρθρογραφία από τη μία και η ποίηση από την άλλη είναι για μένα δύο αγωγοί έκφρασης που ανταποκρίνονται σε διαφορετικά ενδιαφέροντά μου. Ο πρώτος μου δίνει τη δυνατότητα να σχολιάσω την κοιλιάζουσα στις μέρες μας επικαιρότητα, ενώ ο δεύτερος να περιηγηθώ σε εσωτερικά τοπία.

Τι βάθος έχει για σένα η ελληνική γλώσσα;

Η μητρική γλώσσα είναι για κάθε άνθρωπο η πνοή του η ίδια καθώς η εκφραστική πληρότητα και το νοηματικό βάθος που του παρέχουν δεν συγκρίνονται με τα εφόδια που του προσφέρουν οι ξένες γλώσσες τις οποίες μαθαίνει μεγαλώνοντας. Η γλώσσα μας είναι εκείνη που με το φυσικό «κούμπωμά» της στον ψυχισμό μας μάς επιτρέπει να αποδώσουμε με ακρίβεια τις πιο μύχιες και σύνθετες σκέψεις μας αλλά και τις πιο λεπτές συναισθηματικές αποχρώσεις. Συνεπώς αγαπώ βαθιά την ελληνική γλώσσα με απεριόριστο σεβασμό παράλληλα σε όλες τις γλώσσες του κόσμου, καθώς απεχθάνομαι τον ιδιότυπο γλωσσικό εθνικισμό που διέπει ορισμένους οι οποίοι αρέσκονται σε μυθεύματα και φληναφήματα περί υπεροχής ελληνικής γλώσσας που δεν συγκρίνεται τάχα με καμιά άλλη. Όλα αυτά έχει αποδειχθεί ότι στερούνται οποιασδήποτε επιστημονικής γλωσσολογικής βάσης και δεν θα πρέπει να τα παίρνουμε στα σοβαρά.

Η Γωνιά των Γυναίκων

Ανοιξιάτικες σκέψεις

Ο δεύτερος μήνας του νέου έτους πλησιάζει στο τέλος του, η μέρα μεγαλώνει, αρχίζω να σκέφτομαι πως έρχεται Άνοιξη. Χαίρομαι σαν μικρό παιδί που βλέπω την φύση γύρω μου να ξυπνάει, τα πρώτα αγριολούλουδα σκάνε τα μπουμπούκια τους και οι αμυγδαλιές ντύνονται την ωραιότερη φορεσιά!

Διανύω τον δεύτερο χρόνο διαμονής μου στο χωριό ύστερα από πολλά χρόνια. Από τη μια πλευρά, θεληματικά ή άθελα, ήταν μια διέξοδος από την πανδημία που ταλαιπωρεί όλο τον πλανήτη. Είναι μια όμορφη εμπειρία να ξαναζήσω όλες τις εποχές του χρόνου στο χωριό, να συναναστραφώ περισσότερο από ένα μήνα καλοκαιριού

όπως έκανα άλλοτε, με ανθρώπους που γνώριζα από πάντοτε αλλά δεν είχα την ευκαιρία να συνομιλήσω μαζί τους. Δηλαδή έγινα με λίγα λόγια ένας θεατής της φύσης και ένας ακροατής με την καλή έννοια των τριγύρω μου. Όπως όλες οι κοινωνίες έχουν τις καλές και άσχημες πλευρές έτσι και εδώ αφουγκράστηκα και ξεχώρισα τη διαφορά της πόλης και χωριού. Εν μέσω πανδημίας, με ό,τι συνεπάγεται αυτό, η διαφορά είναι πως εδώ ο άνθρωπος δε νιώθει τόσο εγκλωβισμένος. Αν σκώσει τα μάτια του κι αντικρίσει τον ουρανό, την κορυφογραμμή των βουνών και τη θάλασσα που κι ανταριασμένη να είναι δε χάνει την ομορφιά της, όσο κουρασμένος κι αν είναι ψυχολογικά και σωματικά από τις ευθύνες της καθημερινότητας, θα ξελαφρώσει! Τέτοιες εικόνες λείπουν από τους

Οι προσωπικές σου καταβολές πόσο επηρεάζουν τη γραφή σου; Η οικογένεια, η καταγωγή, η πόλη που μεγάλωσες, η γειτονιά κ.λπ.

Η οικογένειά μου, ο τόπος καταγωγής μου, η πόλη και η γειτονιά όπου μεγάλωσα είναι ασφαλώς κάποιοι από τους ορόκεντρους κύκλους στη ζωή μου, θα έλεγα, που με περιβάλλουν και καθέναν τους έχει αναμείβει τη συμβολή του στη διαμόρφωση της σκέψης και της γραφής μου. Και λέω κάποιοι γιατί υπάρχουν και πολλοί άλλοι βέβαια. Όταν καθλούμαστε να χαρτογραφήσουμε τις προσδιοριστικές επιρροές μας συνηθίζουμε, σχηματοποιώντας και υπεραπλοθεύοντας τα πράγματα, να αναδεικνύουμε τις πιο παραδοσιακές και εύκολες ανιχνεύσιμες, ωστόσο ο προσεκτικός παρατηρητής μπορεί να εντοπίσει ένα σωρό ακόμη σε εποχές μάλιστα όπως αυτές που ζούμε με άπειρα ερεθίσματα και αναρίθμητες πηγές όχι μόνο επιφανειακής πληροφόρησης αλλά και ουσιαστικής γνώσης.

Εσύ ο ίδιος διαβάζεις; Και αν ναι, πες μας τι αναγνώσματα προτιμάς;

Το διάβασμα, εκτεινόμενο σε ολόκληρο σχεδόν το φάσμα του έντυπου λόγου, από τις εφημερίδες και τα περιοδικά μέχρι τα βιβλία, είναι για μένα τρόπος ζωής. Έτσι ακόμη και όταν λόγω αυξημένων υποχρεώσεων και περιορισμένου διαθέσιμου χρόνου δεν μπορώ να αφοσιωθώ σ' αυτό όσο θα ήθελα, πάντα βρίσκω τον τρόπο να συντηρώ το ενδιαφέρον μου ως... σελίδοεξαρτημένος αναγνώστης. Βοηθάει πολύ εξάλλου και η κλίση ή η προτίμησή μου, αν θέλετε, στη μικρή φόρμα και στα σχετικά περιορισμένης έκτασης κείμενα, είτε πρόκειται για διηγήματα και δοκίμια είτε για ποιήματα, καθώς με γοητεύει η πυκνότητα, η αμεσότητα και η ευθυβολία τους.

Υπήρξε βιβλίο που σε καθόρισε ως άνθρωπο; Τι διαβάζεις αυτό το διάστημα;

Είμαι γενικά επιφυλακτικός απέναντι σε βιβλία «ευαγγέλια» που καθορίζουν τελεσίδικα και αμετάκλητα τη ζωή του αναγνώστη. Άλλωστε όχι σπάνια συμβαίνει αναγνώσματα που μας εντυπωσίασαν κάποτε να φωτίζονται αλλιώς μέσα μας στο πέρασμα του χρόνου. Κάποιες φορές συντηρούνται ακμαία και σφριγηλά στη συνείδησή μας ενώ άλλες πάλι απομυθοποιούνται και εκπίπτουν. Με πολλά βιβλία είχα ως αναγνώστης μια γόνιμη συμπόρευση και συνεχώς ανακαλύπτω και άλλα. Τον τελευταίο καιρό με έχουν απορροφήσει κάποια θαυμάσια βιβλία του εξαιρετικού συγγραφέα και μεταφραστή Αχιλλέα Κυριακίδη με εξάισια διηγήματα και μικρά πεζά του.

Τα επόμενα σχέδιά σου στη συγγραφή;

Αυτήν την χρονική περίοδο αρθρογραφώ τακτικότερα ενώ ποίηση και διήγημα γράφω αραιότερα. Έχει συσσωρευτεί ένας σχετικά μεγάλος αριθμός κειμένων μου των τελευταίων ετών, δημοσιευμένων σε διάφορα έντυπα, στα οποία θα ήθελα κάποια στιγμή να δώσω εκδοτική διέξοδο αλλά ακόμη είναι νωρίς σε μια συγκυρία άλλωστε ιδιαίτερα δύσκολη από κάθε άποψη.

Ο Βαγγέλης Βογιατζής γεννήθηκε στην Αθήνα, αλλά κατάγεται από τον Μεσότοπο Λέσβου, τρίτος γιος του Χαράλαμπου και της Ελένης Βογιατζή. Τελείωσε το σχολείο στην Κυψέλη, είναι πτυχιούχος του τμήματος Διεθνών & Ευρωπαϊκών Σπουδών του Παντείου Πανεπιστημίου και έχει εργαστεί ως υπάλληλος σε επιχειρήσεις του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα. Υπήρξε σπουδαστής στο Αττικό Ωδείο Αθηνών και παίζει μπουζούκι. Τα πρώτα του εφηβικά ποιήματα δημοσιεύτηκαν στα «Μεσοτοπίτικα νέα». Την περίοδο 2014-2019 υπήρξε τακτικός συνεργάτης του λογοτεχνικού περιοδικού «Διορθώσεις» και το 2018 ξεκίνησε να γράφει για την εφημερίδα «Αμαρυσία». Ασχολήθηκε με την επιμέλεια βιβλίων, διπλωματικών εργασιών κ.ά. Το πρώτο του βιβλίο έχει τίτλο «Στοχασμοί και αφηγήσεις», πρόκειται για κείμενα δημοσιευμένα στην εφημερίδα «Αμαρυσία», ενώ το δεύτερο βιβλίο του είναι μία ποιητική συλλογή με τίτλο «Ψυχής αναλόγιο», και τα δύο από τις εκδόσεις Ντουντούμη.

ανθρώπους της πόλης που οι ευθύνες και το τρέξιμο τους κάνουν να νοιώθουν σαν ρομποτάκια και ονειρεύονται την απόδραση μιας εκδρομής σαββατοκύριακου.

Και ενώ ξεκίνησα να γράφω με όλη μου τη θετική ενέργεια, στο άκουσμα πως με τον ερχομό του Μάρτη καταργούνται σιγά-σιγά οι απαγορεύσεις και μπορεί ο κόσμος να μετακινηθεί πιο εύκολα, η είδηση της αρχής νέου πολέμου λίγο πιο πάνω από τα σύνορά μας έπεσε σαν κεραυνός!

Πάντα πίστευα πως με διάλογο και υπομονή μεταξύ ΑΝΘΡΩΠΩΝ μπορεί να επικρατήσει η σύνεση και η λογική. Δυστυχώς στην πολιτική και στα μεγάλα συμφέροντα όπως μας έχει διδάξει η ιστορία δεν υπολογίζονται οι λαοί, ο κάθε τρελός ηγέτης μόνο καταστροφή μπορεί να επιφέρει. Δεν θέλω να επεκταθώ περισσότερο σε αυτή την τραγική πολεμική εξέλιξη, δεν είμαι η αρμόδια. Παρακολουθούμε όμως τα γεγονότα με την ευχή να τελειώσει γρήγορα η όλη κατάσταση και οι ανθρωπίνες απώλειες.

Και επειδή τελειώνω το κείμενο τις πρώτες μέρες του Μάρτη που δεν μας ήρθε με τους καλύτερους καιρούς, απολογούμαι! Η πρόθεση μου ήταν να δώσω μια εικόνα αισιοδοξίας και έτσι το ξεκίνησα αλλά όταν σε προλαβαίνουν οι άσχημες ειδήσεις, η σκέψη αλλάζει. Ελπίζω και εύχομαι να έρθουν καλύτερες μέρες για τα παιδιά όλου του κόσμου! Είμαστε υπεύθυνοι όλοι σε αυτό!

Όσο ανθίζουν μυγδαλιές
και βγαίνουν ανεμώνες
να ανασαίνουν οι καρδιές
σε όλους τους αιώνες!

Για την επιτροπή γυναικών
Τσαλαβούτη Χριστίνα

ΕΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΥΧΗ

Σα σχολιαρόπαιδο που του ζητούν να γράψει έκθεση, τις τελευταίες μέρες στριφογυρίζουν ιδέες και σκέψεις στο μυαλό μου. Τι να πρωτοαναφέρω...; Πώς; Όχι γιατί δεν έχω υλικό! Απλά τι να καταγράψω, όταν από την στιγμή που έφυγε ο μαστρο-Φίλιππος, πολλοί φίλοι, συγγενείς και συντοπίτες έχουν εκφράσει τα συναισθήματά τους δια ζώσης, τηλεφωνικά ή μέσω του facebook. Ας μην ξεχνάμε ότι βιώνουμε πια χαρές και ήυπες στα χρόνια του κορονοϊού.

Ο Φίλιππος ήταν ένας από τους πολλούς που έφευγαν σε νεαρή ηλικία από το νησί για να βρουν την τύχη τους στην πρωτεύουσα. Δύσκολα χρόνια! Απάνθρωπα γι' αυτές τις ηλικίες. Η πάλη ήταν συνεχής για όλους. Ο πατέρας μου μέσα στην κακουχία και τη φτώχεια ήταν τυχερός γιατί διέθετε ρομαντισμό, επιμονή και ανοικτό μυαλό. Έτσι εξηγούνται και οι ενασχολήσεις του με όσα θα διαβάσετε στα κείμενα των φίλων και συντοπιτών μας.

Ευχαριστώ όλους για τα καλά λόγια που είχαν να πουν καθώς και τους γιατρούς του. Μας υπενθύμισαν πόσο εργάστηκε και πρόσφερε καθώς τα τελευταία χρόνια με την επιβάρυνση της υγείας του, όλα αυτά τα είχαμε στο πίσω μέρος του μυαλού μας. Η ταλαιπωρία του στο τέλος της διαδρομής του ήταν μεγάλη καθώς νοσηλεύονταν συχνά σε αρκετά νοσοκομεία τόσο στην Αθήνα όσο και στη Μυτιλήνη. Σε όλους εκεί μιλούσε για το ουζάκι που θα έπινε στο Ταβάρι όταν θα γινόταν καλά.

Ευχή δική του θα ήταν να κυριαρχεί η ανθρωπιά, η πρόοδος, η δημοκρατία, η ελευθερία. Ανησυχούσε έντονα για τις δραστικές και γρήγορες αλλαγές που ζούμε και τρόμαζε με αυτή τη νέα κανονικότητα... Συχνά μου έλεγε ότι μας τα άρπαξαν όλα μέσα από τα χέρια κι εμείς δεν κάνουμε τίποτα.

Ευχή δική μου να είναι ξεκούραστος και ήρεμος πια με την καλύτερη παρέα... θείο Γιάννη, Αποστόλη, Αντώνη, Στρατή, Βασίλη, Χρύσα και τόσους άλλους εκλεκτούς που μας άφησαν...

Υγεία, ευτυχία και ψυχική ισορροπία σε όλους.

Γουγύ Ειρήνη

ΕΝΑ ΤΥΚΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ ...

Προσωπικά έχω συνδυάσει τον Φίλιππα ιδιαίτερα με τα παιδικά μου χρόνια. Τότε που οι οικογένειές μας, παρασυρόμενες από το μεγάλο κύμα της εσωτερικής μετανάστευσης, βρέθηκαν στη μεγάλη πόλη, αποκομμένες από τους στενούς συγγενείς, που έμειναν στο Μεσότοπο. Έτσι βρεθήκαμε να μοιραζόμαστε το ίδιο σπίτι, επάνω και κάτω. Ήταν τέλη της δεκαετίας του '60, χρόνια της επταετούς δικτατορίας.

Χρόνια δύσκολα έτσι κι αλλιώς, από πολλή αποψέλη και για όλους φτωχικά. Η διασκέδασή μας ήταν να βάζουμε στο πικάπ τους δίσκους των 45 και των 33 στροφών και να ακούμε τα τότε λαϊκά τραγούδια. Σε αυτά τα χρόνια λοιπόν, ο Φίλιππος μας μάθαινε και χορό. Γνωρίσαμε μερικά κλασικά αλλιά και της εποχής μουσικά κομμάτια, πέρα από τα ελληνικά λαϊκά: Τομ Τζόουνς, Αλμπάνο και Ρομίνα Πάουερ, Ανταμό αλλιά και Γιόχαν Στράους κ.λπ.

Μας απαγγέλιε όμως και ολόκληρα ποιήματα: Ρωμιοσύνη του Ρίτσου, Άξιον Εστί του Ελύτη, τους Μοιραίους του Βάρναλη... Σε καιρούς που όλα αυτά ήταν απαγορευμένα. Μας περιέγραφε πώς διπύθνε ο Μίκης τα τραγούδια του, ανοίγοντας τα τεράστια χέρια του σαν φτερούγες.

Μου πρότεινε τα πρώτα μου αναγνώσματα: «Ο καπετάν Μιχάλης» του Καζαντζάκη, «Το Υπόγειο» του Ντοστογιέφσκι, την «Ανάσταση» του Τολστόι κ.ά. Και όλα αυτά και πολλά άλλα μας τα έμαθε κάποιος που είχε τελειώσει μόνο το δημοτικό! Μπορούμε να φανταστούμε τι εξέλιξη θα μπορούσε να είχε, αν είχε τη δυνατότητα να προχωρήσει σε παραπάνω σπουδές...

Η έφεσή του αυτή για μόρφωση και πολιτισμό βρήκε χώρο στην περίφημη «Νεολαία Λαμπράκη» πριν βεβαίως τη δικτατορία. Τη νεολαία που ίδρυσε ο Μίκης, μετά τη δολοφονία του αγωνιστή βουλευτή Γρηγόρη Λαμπράκη από τους φασίστες της εποχής εκείνης. Εκεί, οι νέοι αγωνιζόντουσαν για έναν καλύτερο κόσμο, ειρηνικό και μια ζωή με ποιότητα, πολιτισμό και ιδανικά! Εκεί ανήκε φυσικά και ο Φίλιππος και μάλιστα έμαθε εκτός των άλλων να παίζει και ντραμς! Άλλη μεγάλη του αγάπη, όπως είναι γνωστό, ήταν να φτιάχνει τα караβάκια του και άλλες καλλιτεχνίες. Μετά τη δουλειά ήταν η διασκέδασή του.

Το πρώτο τηλεφώνημα στο σπίτι, την πρώτη τηλεόραση, όλα τα μοιραζόμασταν οι δύο οικογένειες σαν μία. Όταν απέκτησε το πρώτο του αυτοκίνητο, ένα μικρό Suzuki, το «Μαρκέτ'» (το όνομα προς τιμή του Μάρκου Βαφειάδη), μας πήγαινε τις πρώτες μας βόλτες.

Με τη Μεταπολίτευση και τη δημιουργία του Συλλόγου μας, διοχέτευσε όλη την ενεργητικότητά του εκεί, καθώς και αργότερα στην Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής. Πνεύμα ανήσυχο, προοδευτικό και πρωτοπόρο, έπαιρνε πρωτοβουλίες και έμπαινε πάντα μπροστά στη υλοποίησή τους.

Επειδή τα παιδικά μας χρόνια μας σηματοποιούν και μας καθορίζουν, ο Φίλιππος για μένα και ολόκληρη η οικογένειά του φυσικά, θα αποτελεί ένα πολύ γλυκό κομμάτι της ζωής μου, που θα ανακαλώ πάντα με χαμόγελο και νοσταλγία.

Μαρία Παπουτσιά

ΕΝΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΗΓΕΤΗΣ

Ο Φίλιππος Γουγύς υπήρξε μια ιδιαίτερη και ενδιαφέρουσα προσωπικότητα. Συνδυάζοντας την ευφυΐα με την καλαισθησία, σε μια στερημένη από κάθε άποψη περίοδο, έδωσε ποιότητα και κάλλος με την εφευρετικότητα και την υψηλή αισθητική που τον διέκρινε.

Ήταν χαρακτηριστική περίπτωση δημοκρατικού ηγέτη. Εύστροφος, διορατικός, υπομονετικός, ρομαντικός, ενωτικός αλλιά και ικανός να πάρει ευθύνες όταν χρειαζόταν. Είχε το σπάνιο χάρισμα να ακούει περισσότερο και να μιλά λιγότερο.

Το πολιτικό κλίμα του μεσοπολέμου τον «κατέταξε» πολιτικά και προκάθορισε την πολιτικοποίησή του. Εν τούτοις, αναπτύσσοντας τη συλλογικότητα, μετουσίωσε σε έργο την κοινωνική προσφορά και εξελίχθηκε σε ένα ιστορικό στέλεχος του Συλλόγου Μεσοπολιτών και της ΟΛΣΑ.

Σε επανειλημμένες και εποικοδομητικές συζητήσεις που είχαμε κατά το παρελθόν, δοκίμασα τα όρια της εσωστρέφειάς του, με αποτέλεσμα να μου δώσει το προσωπικό «Σαρτζετάκης». Εύχομαι καλή ανάπαυση στην ψυχή του και καλό του ταξίδι.

Χαράλαμπος Μοσχόβης

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΛΕΞΙ...

Κάποτε ένας επίδοξος, νέος καλλιτέχνης αναζητώντας την αρτιότητα άκουσε για κάποιον δάσκαλο του είδους, πεπειραμένο, και με τη φήμη του καλύτερου από όλους. Τον έψαχνε καιρό, και όταν συναντήθηκαν ο νέος σύστησε τον εαυτό του λέγοντας:

«Είμαι ένας νέος καλλιτέχνης, αναζητώ τη γνώση και σκοπεύω να μάθω πολλά».

Τότε ο δάσκαλος, με ένα ζεστό χαμόγελο που έσβησε το γήρας από το πρόσωπό του, απάντησε.

«Κι εγώ το ίδιο!»

Λίγο πολύ η ιστορία αυτή περιγράφει την τριβή μου με τον θείο Φίλιππα.

Υπήρξε νους ιθύνων. Αποδέκτης της νέας γνώσης, των νέων ανθρώπων και ιδεών. Ανήσυχο πνεύμα δημιουργικότητας. Μηχανευτής και τεχνίτης επιδέξιος. Καλλιτέχνης λεπτολόγος και μερακλής. Εργατικός, ήλιμπερός και όμορφος άνθρωπος, με αξίες και ιδανικά.

Η ποιότητα των σκέψεων-πράξεών του ήταν πολύ μπροστά από τα χρόνια του και από τη μόρφωση της εποχής. Έφυγε κάνοντας ως την τελευταία στιγμή αυτό που αγαπούσε, να δημιουργεί.

Ίσως η συνάντησή που κανονίζαμε στο εργαστήριο να πήρε μια παράταση θείε!

Καλή αντάμωσή με τα αδέρφια σου και καλή ξεκούραση.

Η αγάπη μας θα σε συνοδεύει.

Θανάσης Γουγύς

ΦΙΛΙΠΠΑΣ -Ο Ακούραστος Καπετάνιος

Συνέχεια από τη σελίδα 1

στην παράδοση και στον πολιτισμό και μέσω αυτών στη συλλογική ιδέα. Πρωτοπόρος στις ευθύνες και στη δουλειά. «Ζω για να πω καφέ στον μύλο» μου έλεγε. «Υπομονή έναν χρόνο...» σου είπα το καλοκαίρι... Α! γω πήγα και τα καμάρωσα, απάντησε με τα μάτια να λάμπουν, το χαμόγελο ν' απλώνεται και το κορμί ορθό και περήφανο όπως πάντα. Ιδεολόγος και ανιδιοτελής σε όλη σου τη ζωή, πρόσφερε τον εαυτό σου ολόκληρο στη συλλογική ιδέα. Ήξερες να τους ακούς όλους, να συζιγάζεις την κάθε άποψη, να υπερβαίνεις τις δυσκολίες, να καλλιεργείς την ενότητα. Άνθρωπος των έργων κι όχι των λόγων. Κι όμως κάθε σου κουβέντα έκρυβε μέσα της τη σοφία και τη δύναμη να ξεπερνά τις δυσκολίες, να κινητοποιεί τις δυνάμεις, να δίνει θάρρος κι εμπιστοσύνη.

Ανήσυχος νους, λάτρης της συλλογικής ιδέας, με βαθιά την πίστη πως αυτή κι ο πολιτισμός μπορούν να κάνουν καλύτερο τον κόσμο, πρόσφερε με την ίδια συνέπεια και ενθουσιασμό στον Πολιτιστικό Σύλλογο Θεοφίλος Πετρούπολης και στην Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής, ως αναπρόεδρος, ταμίας, μέλος των Διοικητικών Συμβουλίων της από το 1990 και για πολλά χρόνια. Με τα ρούχα της δουλειάς έφτιαχνες σκηνικά κι έστηνες εξέδρες στην Αττική, στο χωριό, στο Ταβάρι κι οργώνοντας το νησί για να πραγματοποιηθούν πολιτιστικές εκδηλώσεις. Ώρες ασταμάτητες μέσα στο λιοπύρι, δίχως να λογαριάζεις κόπο, δουλειά, δίχως σταματημό, για να 'ναι όλα έτοιμα. Είχες τον τρόπο σου να κινητοποιείς δυνάμεις, να βρίσκεις τους κατάλληλους συνεργάτες, να καλλιεργείς την προσφορά και τον εθελοντισμό, να εμπνέεις τη νεολαία, να πλάθεις ήθος.

Στάθηκες μεγάλος δάσκαλος Φίλιππα. Οι ιδέες σου ήταν ένα με τις πράξεις σου. Λειτουργήσες ως πρότυπο ανθρώπου, με αξίες, εντιμότητα, λεβεντιά. Ενέπνεες εμπιστοσύνη και σιγουριά και ταυτόχρονα καλλιέργουσες την ελεύθερη σκέψη, δίχως περιορισμούς. Όταν ήσουν στο Ταβάρι κι αγναντεύεις τη θάλασσα με δυο καλούς φίλους κι ένα ούζο, έλαμπες ολόκληρος. Ήσουν στο μέρος που τόσο σου έλειψε όταν μίσησες από μικρός για την Αθήνα. Φρόνισες εξάλλου και κει να προσφέρεις, χιζόντας την Αγία Παρασκευή πάνω απ' το Λιμανέτ' για να αγναντεύει τον Άη Νικόλα όπως έλεγε.

Θα μας λείψεις Φίλιππα. Η μνήμη σου όμως, οι αξίες και τα ιδανικά σου θα ζουν και θα εμπνέουν σε αυτές τις δύσκολες εποχές, όπου τα λόγια του ποιητή που εσύ απαγγέλιες είναι επίκαιρα.

Των αρχαίων κυβερνητών τα έργα πηλώνοντας η Χιτίσις θα φρίξει. Ταράχη θα πέσει στον Άδη και το σανίδωμα θα υποχωρήσει από την πίεση τη μεγάλη του ήλιου...

Καλό σου ταξίδι. Αθάνατος!

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ

- Τα 'μαθες τα νέα, γιατρέ;
- Τι νέα, ρε «Παππού»; Έτσι τον έλεγα τον Φίλιππα στις ιδιωτικές μας συζητήσεις, από μόνο του βγήκε, γιατί μου ενέπνεε έναν σεβασμό, μια αξιοπρέπεια, μια σοφία, μια ληβεντιά, μια αποφασιστικότητα, μια σιγουριά, ότι αυτό θα γίνει, όπως θέλει κανείς να είναι τα πρότυπά του, ο παππούς του, ο πατέρας του, ο θείος του, ο δάσκαλός του.
- Μαθαίνω ντραμς.
- Τι μαθαίνεις, ντραμς; Γιατί, θα γίνεις μουσικός στα γεράματα;
- Α, ρε γιατρέ, zaβέ.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ το έχει ανάγκη για το μουσικό του συγκρότημα, καταλαβαίνεις τι λέω, το έχει ανάγκη ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ, δε με ενδιαφέρει τι θα πει ο κόσμος και οι μουσικοί, εγώ θα είμαι εκεί και θα σταθώ με αξιοπρέπεια.

Και ήταν εκεί, γιατί είχε ανάγκη ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ, γιατί εκεί τον ήθελε ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ, και στάθηκε με αξιοπρέπεια, γιατί ήταν αξιοπρεπής.

- Τα 'μαθες τα νέα, γιατρέ;
- Τι νέα, ρε «Παππού»;
- Έχω να κοιμηθώ σαράντα μέρες, πρέπει κάτι να κάνεις.
- Πιο λίγη σωματική κούραση και θα κοιμηθείς.

- Μακάρι να ήταν αυτό. Έβαλα την υπογραφή μου σαν πρόεδρος για να αποκτήσει ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ στέγη, γιατί είχα όνειρο να αποκτήσουμε στέκι, να αποκτήσουμε φωλιά μέσα από την οποία θα έβγαιναν καινούργιοι οραματιστές, καινούργιοι ονειροπόλοι, που θα κάνουν να ανθίσει περισσότερο η ιδέα του συλλόγου, η ιδέα του Μεσοτόπου και τα λεφτά τα χρωστάμε.

- Μη σε νοιάζει, τα λεφτά θα τα δώσουμε και εσύ θα αρχίσεις πάλι να κοιμάσαι, η σοβαρή σκέψη σου όμως, η αποφασιστικότητά σου, η διορατικότητά σου, θα μας σύρει όλους εμάς, εκατό χρόνια μπροστά και τον αγαπημένο σου ΣΥΛΛΟΓΟ θα τον κάνει μπροστάρη, παράδειγμα για μίμηση, θεμελιωτή της ιδέας της συλλογικότητας και σημείο αναφοράς για όλους τους συλλόγους του νησιού.

Μήπως μέσα σ' αυτή την αίθουσα, δεν διαδραματίστηκαν όλα τα δρώμενα του συλλόγου, χοροί, γλάντια, συγκεντρώσεις, συνελεύσεις, αποφάσεις, τραγούδια, παραστάσεις, ομιλίες, συζητήσεις, εποικοδομητικοί καυγάδες, γέλια, πειράγματα, ζωή, ναι ζωή, γιατί υπάρχει και αυτή η ζωή.

Μέσα σ' αυτή την αίθουσα, σε βλέπω «Παππού» να κάθεται, να ακούς, να ακούς, να μη μιλάς πολύ, να λες μόνο τα απαραίτητα και αυτά που πρέπει, γιατί πιστεύεις ότι, τα λίγα λόγια ζάχαρη και τα καθόλου μέλι. Αλλά να σκέπτεσαι, να σκέπτεσαι το αύριο, το μέλλον, αυτό που μαζί με άλλους οραματίστηκες.

Και γύρω-γύρω σου, όλο νέα παιδιά, ο Αποστόλης ο Παπουτσής, ο Νίκος, η Μαρία, η Δήμητρα Βουρνάζου, η Στέλλα, ο Παναγιώτης και άλλα πολλά, που περίμεναν να αρμέξουν κάτι από τη σοφία σου, ηρεμούσαν από την πραότητα σου, ενθουσιάζονταν από τον ενθουσιασμό σου. Τους δίδασκες να αγαπάνε τον κόσμο, αλλά για να τον αγαπήσουν πολύ, πρέπει να τον γνωρίσουν.

Ξέρεις, ρε «Παππού», με τι σε παρομοίαζε; με τον μπάρμπα-Νίκο τον Γουγή, τον πρόεδρο της κοινότητας, που καθόταν την Κυριακή, μετά την εκκλησία, περιτριγυρισμένος από συγχωριανούς, μέσα στον Μπαμπέγα του καφενέ, μεταξύ αυτών, τον μπάρμπα-Σταύρο τον Κοντό, τον μπάρμπα-Μήτρο τον Μπιντικνέσ' και άλλους, να συζητάν τα προβλήματα του χωριού και εγώ, μικρό γκαρσόν τότε, να κρυφακούω αδιάκριτα, να αφοσιώνομαι στην κουβέντα και το μόνο που με διέκοπτε απ' αυτήν την αφοσίωση, ήταν η φωνή του Μπαμπέγα, «Γ'ληγόρ' γέμουσι η νιρουχούκ'ς πουκίρια τσι είνη σ'χαμό*».

Ο νεροχύτης ήταν άδειος, αλλά μόνο έτσι μπορούσε να διακόψει την αδιακρισία μου.

Μέσα σ' αυτή την αίθουσα, σε θυμάμαι να παραδίδεις την προεδρία του Συλλόγου, να διαβάζεις το γραπτό σου λόγο, να τρέμουν τα χέρια σου και να κλAIS. Πόσο βαθιά άραγε να ήταν τα συναισθήματά σου, για να σωματοποιούνται με αυτό τον

γλυκό τρόπο. Πόσο περηφάνεια να αισθανόσουν, πόση ψυχική αγαλλίαση, γιατί είχες φέρει την αποστολή σου σε πέρας.

Αλήθεια, και άλλη φορά σε θυμάμαι να κλAIS. Ξέρεις τότε; Είμαι σίγουρος, δεν το θυμάσαι. Θα σου το θυμίσω.

Στην αυλή του σχολείου στον Μεσοτόπο, σε εκδήλωση του συλλόγου, να παίζει στην κιθάρα ένα κλασικό κομμάτι η πρωτότοκη κόρη σου, η Δήμητρά σου, και εσύ σε μια απόμακρη γωνιά να κλAIS, να καπνίζεις, να σκέπτεσαι, να καμαρώνεις, να περηφανεύεσαι και να κοιτάς τη γη.

Σου μίλησα, τι βλακεία, λες και δεν το 'ξερα ότι δεν θα μου απαντούσες, αφού δεν ήσουν εκεί, ήσουν στον παράδεισο.

Ξέρεις, βέβαια, τον θαυμασμό που είχαν στο πρόσωπό σου, ο Πάνος ο Κοντέλης και ο Γιάννης ο Πιπίνης, ξέρεις πόσο εκτιμούσαν την τεχνική σου κατάρτιση, σε πάσης φύσεως τεχνική εργασία.

Σχετικά με τις θεατρικές παραστάσεις, ακόμα πριν σου δώσουν μακέτα σκηνικών, εσύ είχες αναληφθεί πώς πρέπει να γίνει, από ποιο υλικό, αλλά και ποιος θα το κάνει, ο Χρήστος ή ο Γαβριήλ, ο Μπάμπης ή ο Δημητρός, ο Βαγγέλης ή ο Στρατής.

Τι χρόνια ήταν αυτά, ρε «Παππού», τι ενθουσιασμός, τι ομάδες, τι έργα, τι κινητικότητα, τι ζωή, τι αγάπη, τι ενέργεια, τι ομόνοια, τι ομορφιά, τι προσφορά, τι απόλαυση, τι ταπεινότητα.

- Να είσαι σίγουρος, γιατρέ, ότι, οι νεότεροι θα τα κάνουν καλύτερα, μου έλεγες, γιατί βάλλαμε καλές βάσεις.

Πόσο προφητικός ήσουν.

Σε θυμάμαι και να γελάς, ναι, να γελάς με σοβαρότητα.

Τότε που μου περιέγραφες το περιστατικό με τον Πέρκο, που δεν σου μίλαγε για ένα καλοκαίρι στο χωριό και ξέρεις γιατί γέλαγες, γιατί ήσουν σίγουρος ότι εσύ δεν έφταιγες σε τίποτα, για τις διαφωνίες του με τον σύλλογο.

Και άλλη φορά πάλι γέλαγες, όταν μου έλεγες ότι, εγώ γιατρέ, τον έχω κάνει τον μύθο σε μικρογραφία, που βασανιζόμαστε τόσα χρόνια να κάνουμε και δουλεύει, και ξέρεις γιατί γέλαγες; γιατί ήσουν σίγουρος για τους διαδόχους και ένα ακόμη όραμα του συλλόγου θα είχε αίσιο τέλος.

Να μην ξεχάσω, μου έκανες και δώρο, το καϊκι του Μούχαλου και όταν σε ρώτησα αν πλές* μου είπες ότι όχι μόνο πλές αλλά μπορείς και να το φορτώσεις όσα όνειρα θέλεις, δεν θα βουλιάξει ποτέ, και μου ευχήθηκες όλα να πραγματοποιηθούν.

Αυτή ήταν η ψυχάρα σου, ρε «Παππού» και να ξέρεις ότι, εμείς οι ηλικιωμένοι, βλέπουμε τον ήλιο κάθε μέρα πιο θαμπό και εσύ με το φευγιό σου, έβαλες έναν τόνο θαμπάδας ακόμη.

Θυμάσαι, σου έλεγα να προσέχεις, γιατί τα πνευμόνια σου είναι επιβαρυμένα και σου περιέγραφα τον τρόπο που φεύγουν αυτοί οι άνθρωποι και εσύ μου έλεγες ότι, εγώ γιατρέ θα κάνω αυτό που θέλω και ο χάροντας να κάνει το καθήκον του.

Εγώ σου μίλαγα για τη γη και εσύ για τον ουρανό.

Εγώ σου μίλαγα για πεπερασμένα πράγματα και εσύ για αιώνια.

Μήπως αυτή δεν είναι η πραγματικότητα; έχει σημασία πόσα χρόνια είσαι σ' αυτό τον κόσμο ή πόσο ανεξίτηλο είναι το μελάνι που ζωγράφισες την τελεία σου σ' αυτό τον ντουινά;

Και συ, ρε «Παππού», να ξέρεις ότι το μελάνι σου είναι πολύ ανεξίτηλο, θα μείνει για πολλές-πολλές γενιές.

Εγώ πάντως, πολλές φορές ακόμη θα κουβεντιάζω μαζί σου, όπως και η αγαπητή σου οικογένεια, αλλά και πολύς κόσμος που σε γνωρίζει.

Γρηγόρης Παπουτσής
Γιατρός

*Γ'ληγόρ' γέμουσι η νιρουχούκ'ς πουκίρια τσι είνη σ'χαμό: Γρηγόρη, γέμισε ο νεροχύτης ποτάρια και είναι άσχημα.

*πλές: πλύνει

Σ' ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ, ΡΕ ΦΙΛΙΠΠΑ, ΠΟΥ ΥΠΗΡΞΕΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ!

Ήταν χειμώνας του 1974 όταν στο καράβι της επιστροφής ο παιδικός και αλησμόνητος φίλος μου, ο Στρατής Χυδεριώτης (Παμπέρης), μου σύστησε τον Φίλιππα. Σ' αυτό το ταξίδι γεννήθηκε ο Σύλλογος. Απ' την πρώτη στιγμή είδα στα μάτια του Φίλιππα την καθαρότητα της σκέψης και το πάθος της δημιουργίας. Ό,τι σκεφτόταν το έλεγε φωναχτά! Υποστήριζε τις θέσεις του, αλλά δεν κραύγαζε. Ό,τι αναλάμβανε, το διεκπεραίωνε άμεσα και άψογα! Είχε τεράστια αποδοχή από τους συγχωριανούς και αυτό λειτούργησε καταλυτικά στις αντιθέσεις που εκείνη την εποχή χώριζαν τη μεσοτοπιτική κοινότητα της Αθήνας.

Τον θυμάμαι πόρτα-πόρτα να μεταφέρει το μήνυμά της ενότητας! Πήραμε χέρι-χέρι το Σύλλογο με μια παρέα Μεσοτοπιτάκια και φτάσαμε μετά από πέντε χρόνια να αποχωρώ από την προεδρία και να τον αφήνω στη θέση μου, περήφανο εκφραστή

της βούλησης των χιλίων και πλέον μελών του Συλλόγου. Πορεύτηκε στον σύλλογο με σωφροσύνη, όπως πορεύτηκε και στην προσωπική του ζωή. Έχταζε γέφυρες και άνοιγε δρόμους. Ευτύχησα να με θεωρεί φίλο του. Και δεν θα ξεχάσω ποτέ μα ποτέ, το βλέμμα του, όταν το περασμένο καλοκαίρι στο Ταβάρι με φώναξε και μου έδωσε μια... ξύλινη «σκαφούδα», φτιαγμένη απ' τα χέρια του για να τον θυμάμαι, όπως είπε. Λες και ήξερε ότι ξεκινάει για το Περιβόλι των Αγγέλων.

Σ' ευχαριστώ, ρε Φίλιππα, που υπήρξες στη Ζωή μου! Και μου έμαθες: «Με ποιο τρόπο η ταπεινοφροσύνη παντρεύεται με τη γνώση και το πάθος της δημιουργίας».

Τέλης Βουρνάζος

Αυτή την περίοδο συμπληρώνονται δύο χρόνια από τη γνωριμία μας με τον κορονοϊό. Μια ασθένεια, η οποία αρχικά ήταν για εμάς κάτι μακρινό που εμφανίστηκε σε χώρες μακρινές και που ακούγαμε για αυτή στα δελητία ειδήσεων, αλλήλα πολύ γρήγορα όχι απλά έφτασε και στην χώρα μας ως μια από τις μεγαλύτερες απειλές για την υγεία μας, αλλήλα άλλαξε άρδην και την καθημερινότητά μας, όπως την άλλαξε βέβαια και σχεδόν σε όλο τον κόσμο.

Οι αριθμοί είναι αυτοί που μας βοηθούν να αντιληφθούμε το μέγεθος της πανδημίας. Από το ξεκίνημά της έχουν επιβεβαιωθεί εργαστηριακά περίπου 1,8 εκατομμύρια κρούσματα COVID-19 στην Ελλάδα και έχουμε έναν τραγικό απολογισμό με περισσότερους από 22 χιλιάδες θανάτους συνανθρώπων μας, που νόσησαν από κορονοϊό, με τη συντριπτική πλειοψηφία αυτών βέβαια (95%) να αφορά άτομα με υποκείμενα νοσήματα ή ηλικίας άνω των 70 ετών.

Ειδικά τις τελευταίες εβδομάδες διαπιστώνεται τόσο παγκοσμίως όσο και στη χώρα μας μια μεγάλη ένταση διασπορά του κορονοϊού, με αληθινή αύξηση των νέων κρουσμάτων. Πρόκειται για ένα νέο μεγάλο κύμα της πανδημίας, που οφείλεται εν πολλοίς στην μετάλλαξη Όμικρον, η οποία χαρακτηρίζεται από την ηπιότερη συμπτωματολογία της αλλήλα ταυτόχρονα από τη σημαντικά μεγαλύτερη μεταδοτικότητα της σε σχέση με προηγούμενες μεταλλάξεις του ιού.

Η επιστήμη, φυσικά, μας έχει προσφέρει το μέσο ώστε κατά το δυνατό να προστατευτούμε από τον κορονοϊό, να ελαχιστοποιήσουμε τις πιθανότητες μετάδοσής του αλλήλα κυρίως την ένταση των συμπτωμάτων της ασθένειας. Αυτό δεν είναι άλλο από το εμβόλιο, το οποίο μαζί με την τήρηση όλων των υπολοίπων μέτρων αυτοπροστασίας, όπως η χρήση μάσκας, προς το παρόν δεν μας έχει επαναφέρει σε μια προ-COVID καθημερινότητα, αλλήλα αναμφισβήτητα έχει συμβάλει στο να διαχειριζόμαστε την πανδημία έχοντας περισσότερα και πιο αποτελεσματικά βήθη στη φαρέτρα μας σε σχέση με ένα χρόνο πριν.

Μέχρι τις 22 Ιανουαρίου στη χώρα μας έχουν πραγματοποιηθεί λίγο περισσότεροι από 18,8 εκατομμύρια εμβολιασμοί, από τους οποίους περίπου οι 7,2 εκατομμύρια είναι ολοκληρωμένοι, ενώ έχουν γίνει και περίπου 4,6 εκατομμύρια εμβολιασμοί αναμνηστικής δόσης. Αυτό σημαίνει πως σε όλη τη χώρα έχουμε εμβολιαστική κάλυψη της τάξης του 72,69% (68,91% με ολοκληρωμένο εμβολιασμό).

Στη Λέσβο

Αντίστοιχα είναι τα μεγέθη της αυξημένης διασποράς του κορονοϊού και στη Λέσβο. Καθώς γράφονται αυτές οι γραμμές, στο νησί μας έχουν ήδη προκύψει περίπου 4.000 νέα κρούσματα από το ξεκίνημα του νέου έτους. Αυτό σημαίνει πως καθημερινά διαπιστώνεται πως περίπου 173 συντοπίτες μας νοσοούν από COVID-19, πολλοί εξ αυτών σε χωριά του νησιού. Αντίστοιχα, αρκετές δεκάδες είναι τα νέα κρούσματα που εντοπίζονται σε μαθητές και μαθήτριες των σχολείων της Λέσβου και τα οποία δηλώνονται στις αρμόδιες διευθύνσεις εκπαίδευσης, όπου και πάλι ένα σημαντικό ποσοστό από αυτά προέρχεται από σχολεία που λειτουργούν σε χωριά και κωμοπόλεις του νησιού μας.

Όσον αφορά τους εμβολιασμούς, έως τις 22 Ιανουαρίου στη Λέσβο έχουν γίνει ήδη λίγο περισσότεροι από 142 χιλιάδες εμβολιασμοί, 56,9 χιλιάδες ολοκληρωμένοι και 34,4 χιλιάδες με αναμνηστική δόση. Τα νούμερα αυτά μεταφράζονται σε εμβολιαστική κάλυψη στο 71,75% του πληθυσμού με τουλάχιστον μία δόση εμβολίου και σε 68,59% του πληθυσμού με ολοκληρωμένο τον εμβολιασμό του κατά της COVID-19. Διαπιστώνουμε δηλαδή, πως στη Λέσβο ακολουθούμε την «τάση» που υπάρχει σε επίπεδο επικράτειας, δείχνοντας γενικά εμπιστοσύνη στο εμβόλιο ως το βασικό μας όπλο απέναντι στην πανδημία.

Ωστόσο, αυτό που προκύπτει από την προσεκτική μελέτη των στοιχείων των εμβολιασμών είναι πως τα ποσοστά εμβολιασμού στα χωριά μας είναι συγκριτικά χαμηλότερα από εκείνα στη Μυτιλήνη.

Γενικά, οφείλουμε να σημειώσουμε ότι οι κάτοικοι της Λεσβιακής υπαίθρου έχουν τη λανθασμένη όπως αποδεικνύεται και από τα δεδομένα εντύπωση, πως είναι περισσότερο προστατευμένοι από τους κατοίκους της

πρωτεύουσας του νησιού ή ακόμη και από εκείνους των κωμοπόλεων της Λέσβου. Το γεγονός ότι ιδιαίτερα τους χειμερινούς μήνες ο πληθυσμός των χωριών αλλήλα και οι συναναστροφές με συγχωριανούς μειώνεται δραματικά δίνει την αίσθηση πως δημιουργείται ένα πλαίσιο ασφαλείας από τον κορονοϊό σε σύγκριση με τη ζωή στις μεγάλες πόλεις, όπου οι κάτοικοι βρίσκονται περισσότερες φορές σε συνθήκες συνωστισμού και σε περιβάλλοντα όπου υπάρχει μεγαλύτερος κίνδυνος διασποράς του ιού. Το αίσθημα ασφάλειας οδηγεί σε καθυστέρηση του εμβολιασμού και αρκετές φορές και σε ελλιπή τήρηση των υπολοίπων μέτρων προστασίας από τη διάδοση του κορονοϊού.

Αυτό όμως είναι η «μισή αλήθεια», καθώς πλήρης απομόνωση στην πραγματικότητα δεν υπάρχει και ο ιός έχει αποδείξει πως μπορεί να βρεθεί παντού. Με λίγα λόγια, ειδικά σε περιόδους υπερμεταδοτικότητας, όπως αυτή που διανύουμε το τελευταίο διάστημα, λίγα κρούσματα αρκούν για να οδηγήσουν σε διασπορά ακόμη και στις πιο μικρές και φαινομενικά απομονωμένες κοινότητες. Και μάλιστα, αυτά τα χαρακτηριστικά απομόνωσης είναι που κάποιες φορές κάνουν τη νόσηση και πιο δύσκολη.

Οι συντοπίτες μας που κατοικούν στα χωριά της Λέσβου, λοιπόν, πρέπει κι εκείνοι να προστατέψουν τον εαυτό τους αλλήλα και τους ανθρώπους του περιβάλλοντός τους, ιδιαίτερα όλους όσους και όσες είναι ηλικιωμένοι ή και ευάλωτοι. Πρέπει να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα, ώστε ο κορονοϊός να μην βρει αθωράκιστο τον οργανισμό τους και επιπλέον να μειώσουν τις πιθανότητες να τον κολλήσουν ή και να τον μεταδώσουν στο περιβάλλον τους.

Συνοψίζοντας, τα δύο χρόνια της πανδημίας αναμφισβήτητα μας έχουν αλλιάξει δραματικά τις ζωές μας. Είναι φυσιολογικό να αισθανόμαστε κόπωση και να ανυπομονούμε να επανέλθουμε σε μια καθημερινότητα αντίστοιχη με εκείνη πριν την εμφάνιση του κορονοϊού. Οφείλουμε να θυμόμαστε όμως, πως για να πετύχουμε αυτόν τον στόχο είναι απαραίτητο να θωρακίσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο την ατομική μας υγεία αλλήλα και την υγεία της κοινότητας της οποίας είμαστε μέλη και βέβαια, πως ο κορονοϊός δεν κάνει καμία εξαίρεση και μας απειλεί όλους μας, άλλους λιγότερο άλλους περισσότερο.

* Ο Παναγιώτης Προβέτζας είναι Μαιευτήρας - Γυναικολόγος, Πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Λέσβου

Στους δύσκολους καιρούς που περνάμε η συνδρομή όλων είναι απαραίτητη για να μπορεί ο Σύλλογος να συνεχίζει σταθερά την πορεία του. Ευχαριστούμε πολύ τα μέλη μας που στηρίζουν τη συλλογική δράση και πληρώνουν τη συνδρομή τους (συνδρομή μέλους 20€, συνδρομή μόνο για εφημερίδα 15€, συνδρομή εξωτερικού 50€).

Σας υπενθυμίζουμε ότι μπορείτε να τακτοποιήσετε τη συνδρομή σας ερχόμενοι στο Σύλλογο κάθε Δευτέρα 18.00-21.00 μ.μ. (210 9707417). Επίσης μπορείτε να καταθέσετε τη συνδρομή σας στην Τράπεζα Πειραιώς GR16 0172 0660 0050 6604 5290 408 (Σύλλογος Μεσοτιπικών). Παρακαλείσθε να ενημερώνετε τον ταμία, Αρτέμη Φιλιππίδη, για την κατάθεσή σας στο τηλ. 6932416314.

(Ο παλιός λογαριασμός στην Alpha Bank δεν ισχύει πια.)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Γεώργιος Παπαβασιλείου του Γαβριήλ και η Βασιλική Καψάλα απέκτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα.
- Η Σταυρούλα Σπανού και ο Γιάννης Ευαγγέλου απέκτησαν αγοράκι στην Αθήνα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στην Αθήνα ο Παναγιώτης Καταχανάς του Νικολάου.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Γρηγόρης Ράλλης του Στυλιανού.
- Πέθανε στον Μεσότοπο η Ελένη Σαραντίδου του Κωνσταντίνου.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Σταύρος Πλατσάκης, αδελφός της Μαρίας Μενελάου Σκομβούλη.
- Πέθανε στην Αθήνα η Ξανθή Κωνσταντιδέλλη του Παναγιώτη.
- Πέθανε στον Μεσότοπο η Γεωργία Ζαγκούλη.
- Πέθανε στον Μεσότοπο ο Σωτήρης Μπούχλας.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Γιάννης Βασιλάς του Γαβριήλ.
- Πέθανε στην Αθήνα η Θεοδώρα Γεωργίου Παπουτσή σύζυγος Βασιλείου.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Γεώργιος Βαλεηλής του Δημητρίου.

Ευχόμαστε συγχαρητήρια στις οικογένειες για τα ευτυχή γεγονότα και συλλυπητήρια στους οικείους των εκλιπόντων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστούμε θερμά τον Σύλλογο του χωριού «Ο Μεσότοπος» για την άμεση διάθεση δύο φιαλών αίματος που χρειάστηκαν στην πρόσφατη περιπέτεια υγείας της μητέρας μας Δέσποινας Ζουμπουλή. Με εκτίμηση, τα τέκνα Παναγιώτης, Αφροδίτη, Κυριάκος και ο σύζυγος Νικόλαος Ζουμπουλής.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ

Δωρεάν διάφορες εργασίες από τον **Παναγιώτη Κωνσταντιδέλλη** του Δημητρίου, μπουγιατζή:

- Βάψιμο τριών παγκακιών
- Βάψιμο προστατευτικών κάγκελων στην γέφυρα Ταβαρίου
- Βάψιμο σε όλα τα κάγκελα του οικοπέδου στα γραφεία του Συλλόγου γονέων, δίπλα από το Αγροτικό Ιατρείο
- Βάψιμο εντός οικισμού προστατευτικών κάγκελων έξω από το σπίτι του Κουρλή Παναγιώτη και απέναντι από το σπίτι της Ευπραξίας Πιπίνη

Ο πρόεδρος της κοινότητας Μεσοτόπου και το κοινοτικό συμβούλιο τον ευχαριστούνε θερμά για την προσφορά του.

Τα χρώματα τα έβαλε η κοινότητα.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ
ΠΙΠΙΝΗΣ ΓΑΒΡΙΛΑ**

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»

- Ο Βασίλης Ρέμματος του Φίλιππα αντί στεφάνου στη μνήμη του νονού του Φίλιππα Γουγή 50€.
- Η Αικατερίνη Ρέμμα του Φίλιππα αντί στεφάνου για το θείο της Φίλιππα Γουγή 50 €.
- Η Ευανθία Αγγιτάκη για τον Φίλιππα αντί στεφάνου 20€.
- Ο Σταύρος Αβραμάκος στη μνήμη του Φίλιππα Γουγή 150€.
- Ανώνυμος 5€.
- Η οικογένεια Δημητρίου Γουγή του Βασιλείου στη μνήμη του αγαπημένου τους θείου Φίλιππα 100€.
- Ο Φίλιππος Καρδαράς αντί στεφάνου στη μνήμη του Φίλιππα Γουγή 100€.
- Η οικογένεια Γρηγορίου Παπουτσή αντί στεφάνου στη μνήμη της μητέρας τους Θεοδώρας Παπουτσή του Βασιλείου 200€.
- Η Βασιλική Γουγή, χήρα Βασιλείου Γουγή, στη μνήμη του αγαπημένου της κουνιάδου Φίλιππα Γουγή 50€.
- Η Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Λέσβου αντί στεφάνου στη μνήμη του Φίλιππα Γουγή 100€.
- Η Μαρία Παπουτσή του Αχιλλέα στη μνήμη του αδελφού της Αποστόλη Παπουτσή και του Φίλιππα Γουγή 60€.
- Η Αντζελα Κοντού αντί στεφάνου στη μνήμη του εξαδέλφου της Γρηγόρη Ράλλη 20€.
- Η Μαρία Σκομβούλη του Μενελάου στη μνήμη του αδελφού της Σταύρου Πλατσάκη 30€.
- Η Χριστίνα Πιπίνη του Χρήστου στη μνήμη του Χρήστου Κων. Πιπίνη 50€.
- Ο Γιάννης Βαληηλής του Χρήστου στη μνήμη του Φίλιππα Γουγή 50€.
- Η Άννα Πιπίνη του Ιγνατίου στη μνήμη του νονού της Φίλιππα Γουγή, του θείου της Χρήστου Πιπίνη και του εξαδέλφου της Βασίλη Πιπίνη 100€.
- Ανώνυμος 12€.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

- Ασπασία Ιωσηφέλλη 50€.
- Άννα Κράμβη-Τραγέλλη 150€.
- Αμινάρτα Καληπάκ 70€.
- Ουμπέρτο Τσίνι 250€.
- Ιγνάτιος Βουγιούκας 250€.
- Τασούλα Αργυροπούλου 150€.

Έχεις μήνυμα_

Σου μίλησα μα δεν μου απάντησες...
Σου φώναξα μα δεν με άκουσες...
Σου τραγούδησα μα είχες φύγει...
Έτρεξα να σε προλάβω μα εσύ χανόσουν...
Κι όταν σταμάτησα να ξαποστάσω
ήσουν εκεί...

Πώς γίνεται αυτό;

Σκορπιός

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

- Ο Φώτης Αποσπόρης από τη Μονεμβασιά πρόσφερε 2 δοχεία λάδι παραγωγής του και 2 γαλιές με φτερά που έφτιαξε ο ίδιος.

Ευχαριστούμε όλους για τις προσφορές και ζητάμε συγγνώμη αν λησμονήσαμε κάποια.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΟΝΕΩΝ & ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ

Ο Σύλλογος Γονέων των μαθητών Δημοτικού Σχολείου Μεσοτόπου, διοργάνωσε χριστουγεννιάτικο bazaar στο χώρο του αμφιθεάτρου, όπου υπήρχαν διάφορα είδη πλουσιδίων, χριστουγεννιάτικα είδη και αξεσουάρ για τους μικρούς μας φίλους και πλούσια εδέσματα! Τα παιδιά απασχολήθηκαν με το να γράψουν γράμμα στον Άγιο Βασίλη! Η χορωδία με τα παιδιά, που μας είπαν τα χριστουγεννιάτικα κάλαντα, μας κράτησε συντροφιά και έδωσε ξεχωριστή νότα στις δύσκολες αυτές ημέρες.

Ευχαριστούμε θερμά τη **Γεωργία Δρόσσου** και τη **Γεωργία Βαλεηλή**, που βοήθησαν τα παιδιά με τη χορωδία και τις πρόβες! Επίσης, ευχαριστούμε πολύ τον **Κώστα Ζαγκούλη**, για τις όμορφες εικόνες που δημιούργησε στο bazaar. Τέλος, ένα μεγάλο ευχαριστώ στην υπεύθυνη από το Χαμόγελο του Παιδιού, που ήρθε στο χώρο μας και έφερε τόσο όμορφα πράγματα και ο καθένας μπόρεσε να προσφέρει ό,τι μπορούσε... Είναι πολύ σημαντικό να ξέρεις ότι μπορείς να βοηθήσεις με κάθε τρόπο!

Ο Σύλλογος Γονέων των μαθητών Δημοτικού Σχολείου Μεσοτόπου, όπως κάθε χρόνο, τσίκνισε για τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου, παρά τις αντίξοες συνθήκες. Έδωσε κέρασμα στα παιδιά, σουβλάκια, πορτοκαλάδες και μία σοκοφρέτα! Μέσα στις δύσκολες στιγμές, που μας επηρεάζουν, σκεφτήκαμε να δώσουμε λίγη χαρά στα παιδιά, που πραγματικά το αξίζουν και χάνουν στιγμές από την παιδικότητά τους και να έρθουν ακόμα πιο κοντά, μαθητές και δάσκαλοι. Η χαρά ήταν μεγάλη, καθώς παιδιά και δάσκαλοι έγιναν ένα και διασκέδασαν με τραγούδια και χορό!

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά τους εξής συγχωριανούς μας, οι οποίοι έκαναν την ωραία κίνηση και έκαναν δωρεά τα προϊόντα που χρησιμοποιήσαμε.

Οι δωρεές ήταν από τους εξής:

- ΣΟΥΒΛΑΚΙΑ: **ΕΙΡΗΝΗ ΚΟΥΡΛΗ** εις μνήμην του πεθερού της Γαβριήλ Δουδωνή.
- ΠΟΡΤΟΚΑΛΑΔΕΣ ΚΑΙ ΠΙΤΕΣ: **MARIA ΓΩΓΗ** εις μνήμην του ξαδέρφου της Παντελή Γωγή.
- ΣΟΚΟΦΡΕΤΑ: **MARIA ΒΟΥΡΝΑΖΟΥ** εις μνήμην της θείας της Δέσποινας Παναγιωτάρρα.

Τους ευχαριστούμε θερμά για αυτή την κίνηση!

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά τον **Μηνά Ιωσηφέλλη** για τη βοήθεια που προσέφερε στο ψήσιμο στα σουβλάκια!

Τέλος, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε πολύ τον **Παναγιώτη Κωνσταντιδέλλη** του Δημητρίου, που έβαψε τα κάγκελα στο χώρο απέναντι από το Δημοτικό Σχολείο.

Μνήμη Φίλιππα Δημ. Γουγιή (1942-2022)

22 Ιανουαρίου μας «άφησε χρόνους» ο μαστρο-Φίλιππας...

Ο Φίλιππας Δημ. Γουγιής ήταν ένας ξεχωριστός, άξιος και όμορφος άνθρωπος, που άφησε γερά τα χνάρια του... Ιδεολόγος κι οραματιστής, απλός και ρεαλιστής. Αγαπούσε τα γράμματα και την πρόοδο. Γεννήθηκε στον Μεσότοπο το 1942, όπου και μεγάλωσε. Παιδί με πολλές δυνατότητες και δεξιότητες. Δεν μπόρεσε να σπουδάσει κείνα τα δύσκολα χρόνια, τον σπούδασε όμως η ίδια η ζωή! Σαλπάρισε για την Αθήνα νωρίς όπως κι όλοι οι συνομήλικοι. Οργανώθηκε στους Λαμπράκηδες και πάλεψε να κάνει καλύτερο τον κόσμο όχι με λόγια αλλά με έργα! Ασχολήθηκε με την οικοδομή-σοβατζής μα πάντα ήταν ένα «ηλεκτό-καλλιτεχνικό» μυαλό και χέρι! Παντρεύτηκε την καλή του κυρά Δέσποινα και απέκτησαν δυο κόρες κι εγγόνια, που τα καμάρωναν! Ιστορικό στέλεχος και χρόνια πρόεδρος της «Αναγέννησης» και αντιπρόεδρος της Ο.Λ.Σ.Α. Πάλεψε μια ζωή για το κοινό καλό. Άνοιξε δρόμους με συλλογικότητα-συνεργασία-ενότητα κι άφησε έργο σημαντικό! Ο Σύλλογος και το χωριό ήταν πάντα οι αγάπες του και κοντά του μάθαμε πολλά! «Ευλογημένο καταφύγιο», ο τόπος των παιδικών του χρόνων, η Ποταμιά-Βόρεια του Ταβαρίου, όπου έφτιαχνε και τα σκαριά του. Έχτισε το εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής δίπλα στο Λιμανέλι(ι)-Ταβάρη δίνοντας ακόμα μια αφορμή για αντάμωμα! Θερμά συλλυπητήρια σ' όλα τα αγαπημένα του πρόσωπα. Ας είναι αιώνια η μνήμη του...

(Τα παρακάτω είναι «θύμησης» από κουβέντα που κάναμε στην Ποταμιά 23 Αυγούστου 2007).

«Γεννήθηκα το 1942 και μεγάλωσα στο Μεσότοπο. Τον πατέρα μου τον λέγαν Μήτρου και τη μάνα μου Δήμητρα. Ο πατέρας μου ήταν ένα απ' τα μουρά του «Μούχαλου» που είχε το καϊκι(ι), τον «Ταξιάρχη» και κουβάλησε το 1912 στα «Φόβια» Μεσοτοπίτες απ' το Ταβάρη στον Ποδυχνίτο...

Είχα ένα παπού ντουν Ονούφριου ντου Τζουβάν(ι), τις μάνας μου πατέρας. Ήταν παράλυτος, απ' τη μέσ' και κάτω, δε μπορούσε να ασχοληθεί με αγροτικές δουλειές και τό 'ριξε στα καλάθια. Πέθανε το 1954, εβδομντάρ'ς.

Πιτσιρικάς, μ' έβαζε να του μαζεύω βεργιά, καλάμια, ιπιές. Τα έκοβγα, τα καθάριζα και αυτός έπλεκε. Ο παπούς συνήθιζε να λέει: «μωρέ μάπα μ'»! Έτσι με φώναζε: «Μωρέ μάπα μ', εσύ μοιάγ'ς γ'γκη ράτσα μας. Είση ψ(ι)λός!!! Πιάν' τα χέρια σ'!».

Το εργαστήρι του ήταν στην Ποταμιά, πιο πάνω, σντου Στσιώνα, που είχε το ντάμι του. Έμαθα την τέχνη κοντά του.

Έκανα το πρώτο καλάθι όταν ήμουν καμιά δεκαριά χρονών... Στο σχολείο Χειροτεχνία ήμουν πρώτος! Άλλος έπλεκε με σαμαροχόρταρο *καλαθέλια* ή *πανιρέλια* ή κάτι σαν άστρο που βάζαν μέσα τις φωτογραφίες, άλλος λογιώ-λογιώ... Το σαμαροχόρταρο το πουλούσαν τα μαγαζιά, αλλά πού δραχμές να τ' αγοράσεις! Εγώ δούλευα το υπάρχον υλικό που ήταν τζάμπα! Ιτιές, βιργέλια αργαλιάς, καλαμέλια... Τα έφερνα καθαρισμένα *μες στου τρουβαδί* και τα 'πλεκα στο σχολείο. Έφτιαχνα καλαθέλια από ιτιά και τα χάρ'ζα στη τάξ'!

Μια φορά είχαμι μάθημα. Γω είχα ένα ξυραφάκι, μισο-σπασμένου, κι είχα ένα «πέκ(ι)κα»-φλούδα πεύκου κι έφτιαχνα *καϊκέλι(ι)*... Ο δάσκαλος, ο Βουρνάζος, έλεγε το μάθημα, αλλά γω κοίταζα γκν δ'λειά μ'! Ήμουν αφηρημένους, έρχεται από πάνω, μου λέει άγρια-άγρια: «Τι κάν(ι)ς;» Εγώ, μιηλιά! Βλέπει που πελεκούσα του καϊκέλι(ι), μου λέει: «έβγα όξου!». Ωχ, λέγου, τώρα έχου να φάου ξύλιου! Με βάζ' μες στο Γραφείο και μου λέει: «Τέλειουσε του. Μη παρακολουθήγ'ς μάθημα!». Πήγε η ψυχή μ' στη θέση της! Το τέλειωσα και το κράτησε μες στο γραφείο, μαζί μ' ένα όμουρφου *τ'φικέλι(ι) δίκανου*-ξύλινο πού 'χα κάνει, μι λουρέλι(ι). Σε τέτοια πράματα ο δάσκαλος είχε ευαισθησία! Στοι γουρσουζιές, άμα κλέβγαμι σκάμνια, εκεί έπιφτι ράβδους!

Η «πέκ(ι)κας» ήταν το πρώτο καϊκι που έφτιαξα. Καϊκια με αρνατίκου φτιάχναμι τα καλοκαίρια στη Ποταμιά. Είχε ένα λάκκο μες στον ποταμό και μαζευόμαστε όλα τα μουρά: η Βανθία κι ο Γιάνν'ς τ' «Καθιόλι(ι)»-(Βουδούρη), ο Χρήστος κι η Σαμφώ τ' «Αρτίν(ι)»-(Αγριτάκη)... Τότες τα παιχνίδια τα φτιάχναμε μοναχοί μας, δεν ήμασταν όπως τώρα που τα μουρά έχ'ν δέκα πανέρια παιχνίδια! Πηγαίναμι μες σντου ποταμό, σντου λάκκου-μι τα βρακέλια μας τα καπουτένια- τση παίζαμι! Μαγειρεύαμι στα ψέματα, πλέκαμι βαρκούδισ, καϊκέλια...

Γω ήμ' «μανούλα» σ'αυτά! Έκουβγα αρνατίτο, πιρνούσα βιργέλια αργαλιάς ανάμισά ντουν, έβαζα κατάρτ', πανέλια... Κλουστές, κλέβγαμι καμμιά φουρά που τ'ς μανάδισ μας... Μια φουρά έφτιαξα ένα καϊκι(ι) μι ρουδάφνισ! Μαδέρια για τα πιτώματα, έκουβγα ρουδάφνισ 'π' ντου ποταμό αλλά δεν είχα προυκέλια να τα καρφώσου, τ' έπηνρα απ' τα κάντρα, που τ'ς φουτουγραφίς πού'χι η μάνα μ'...

Δεκάξι χρονών, το 1956, έφυγα στην Αθήνα. Είχαμε βάλ(ι) *σντου Χρούσου* περιβόλι ντομάτες και κάναμε παραγωγή πολλή και καλή! Εν τω μεταξύ χρωστούσαμε στα μπακάλικα-γιατί ψωνίζαμι όλο τον καιρό και περιμέναμε να πουλήσουμε καμιά ντομάτα να ξεχρεώσουμε, να *πουμείν(ι) τση κίπουτας*...

Μαστοράκια στην οικοδομή με τον Κώστα Γουγιή, τον Ανέστη Αγριτάκη και έναν Ερεσιώτη.

Αφού σαν αύριο θα 'ρχόνταν το καϊκι, μεϊς κόβγαμι, κόβγαμι ντομάτες, κάναμι ένα σωρό μεγάλο και λέγαμε, «άντι φέτους σώθ'καμι!». Περιμέναμι το καϊκι, περιμέναμι το καϊκι... Πού να φανεί του *κατατέλι(ι) τ' να'ρχη* κατά ντου Χρούσου... Ε, πέρασι η μέρα, λέει ο πατέρας μου: «*τώρα τι φκιάνουμι για Φίλιππί;*» Λέου, *θα σ' πω αύριου*... Ερχόμασταν πρωί-πρωί στην Ποταμιά, βλέπω ντου «Δημήτριου», το καϊκι, αραγμένο στο Ταβάρη. Δε λέγω τίποτα σντου γέρου... Σαλπέρνου απάνου! Ήταν κι ο αδερφός μ' ο Μ'χάη'ς μέσα. Να μη τα πουλιουλογγύ σι λιγου τσηρό ήμουνα Αθήνα. Πήγα στου καφενείου «Βυζάντιου», ανταμώσαμι μι ντουν αδιρφό μ' ντου Βασίη(ι), που με παρέλαβ! Σαν αύριο οικοδομή *στ' μπαρμπα-Θυμή (Ιωσηφέλλη)*. Κι αρχίζει το μαρτύριο της ζωής από κει πέρα! Τενεκέ στον ώμο... Βλέπ'ς, άλλα ονειρεύεται ο ζευγάς κι άλλα μελετούν τα βόδια...

Πέρνα ο καιρός, γίναμε μαστοράκια-σοβατζήδες, εμένα όμως μ' άρεσε όποτε είχα ελεύθερο χρόνο να φτιάχνω καϊκια κι έτσι απ' τα καλαθέλια του γυρίσαμι στα σκαριά... Αυτή την τέχνη μου την «έμαθε» η δικτατορία! Ανακατευόμουνα με τους Λαμπράκηδες, και με τη δικτατορία «κλειστήκαμι» στα σπίτια μας. Δε μ' έπαιρνε άλλο... Στους Λαμπράκηδες έμαθα πολλά από οργάνωση. Αυτό με βοήθησε όταν ξεκινήσαμε το Σύλλογο! Ο Τέλης (Βουρνάζος) που ήταν ο πρώτος πρόεδρος μας

Στο 2ο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου.

ήταν ο εγγράμματος. Εγώ είχα ιδέα πώς οργανώνεται μια προσπάθεια! Οι άλλοι, ο καθένας στον τομέα του! Κάτσαμε λοιπόν και γράψαμε έναν κατάλογο χωριανών. Μαζέψαμε 300 ονόματα-διευθύνσεις! Πάω τον κατάλογο στο Συμβούλιο. Πιάσαμε, γυρίζαμι τα σπίκια και γράφαμε μέλη. Προχωράγαμε καλά. Όταν έφ'γι ο Τέλης, λέει: «*Απ' ό,τι βλέπω ο κατάλληλος για να με ανακαταστήσ' σα πρόεδρος, είναι ο*

Φίλιππας. Κι έτς μήκα πρόεδρος στο Σύλλογο. Γκ(ι) κύφλα μ' ήζιρα... μπας περιπτώσ' καλά πήγαμι. Η πρώτη ενέργεια που πρότεινα ήταν να κάνουμε ένα κάλεσμα και να μαζέψουμε τους ανθρώπους των Γραμμάτων! Τότε όλοι ήμασταν οικοδόμ'. Δε μπορείς να τα βγάλ'ς πέρα! Είδαμε ποιους χωριανούς έχουμι και στείλαμε επιστολές στα σπίτια τους. Μαζευτήκαμε στου «Γάτου» το γραφείο το δικηγορικό, που ήταν στην Ομόνοια. Τους λέου λοιπόν... «*Πηδιά, ξέρπι κάναμι ένα Σύλλογο. Εγώ εκτός από του να ρίξου πέντι μυστριές, δε ξέρου άλλου... Θέλουμι εσάς να μας βοηθήσετε! Εφημερίδα βγάζουμι, Ημερολόγιο βγάζουμι*... Συμφωνήσαν όλοι ότι πρέν' να βοηθήσουν. Ήταν κι ου Πάνους ο Κοντέλλης εκεί. Λέει, αυτός: *Να ανιβάσουμι ένα θέατρο!* Του λέου: «*Συ που ξέρ'ς, τι χρειάζεσαι;* Μου λέει: «*καμιά τριανταριά νέοι αθρών!*». Λέου, αυτό άστου σι μένα! *Θέλουμι φωτογραφίες απ' το χωριό-τοπία!* Λέου, κι αυτό άστου... *Θέλουμι κι έναν σκηνογράφο!* Ήταν παρών ο Γιάννης ο Πιπίνης, λέει: «*έχω σπουδάσ' σκηνογράφος*». Λέω του Κοντέλλη: «*Όπουτι είση έτοιμους να κάνουμε ένα κάλεσμα. Εμείς είμαστε απίκου*!» Ήμουνα τότε και υπεύθυνος Νεολαίας! Ενημέρωσα, βρήκα κόσμο και βρεθήκαμε σε λιγου τσηρό σντου Σύλλογου. Διάβασε ο Κοντέλλης το σενάριο «Τα Παντρουλουγήματα», μοίρασε ρόλους... Προχωρούσε καλά η διανομή. Φτάσαμε στα σκηνικά!

Πάμε στου «Παμπέρ'» (Στρατή Χυδεριώτη) το σπίτι, ξεκινάμε, κάναμι τελάρα-γιατί δουλέψαμε μουσιαμά τότες. Και πρόεδρος και υπεύθυνος τεχνικών εγώ! Έτρεχε η προετοιμασία σ' όλα τα μέτωπα. «Θ' ανιβάσουμι θέατρο!». Με τι καρδιά όμως; Είχαμε ενθουσιασμό αλλά ήταν η πρώτη φορά κι η ευθύνη μεγάλη! Τόσος κόπος, τόσα έξοδα και να έχεις ασ πούμε μια αποτυχία, να μην έρθει κόσμος να το δει... Αλλά όλα πήγαν καλά! Κόσμος πολύς-επιτυχία μεγάλη(ι)! Ο Σύλλογος προχωρούσε.

Καϊκια έφτιαξα πολλή. Σιάμι τώρα (το 2007) μπουρεί τση είκουσ'!

Πουλήλα χάριζα σε φίλους και άλλα έρχονταν στο σπίκ(ι), τα βλέπαν και λέγαν πόσο θες να του αγουράσου; Αλλά αυτά δε πληρώνοντι, άμα λουγαριάγ'ς τα μρουκάματα. Έλεγα, ασ πούμε, 500 ευρώ. Το έπαιρνε χαρά χαστός! Ένα «πειρατικό» έχω κάν(ι) κι είναι στη ταβέρνα του Παντελή στο Ταβάρ'. Είχα κάν' τση ένα ωραίου καραβόσκαραου δώρου σντου Σύλλογου... Αφιερώνω ένα-δυο μήνες για το καθένα, γιατί δε μπουρείς να δουλέψεις πολλή ώρα! Κουράζεται του μάκ' σ'. Έχω κάν(ι): πέραμα, καραβόσκαραου, μπατέλου, πειρατικό, κότερο, ψαρόβαρκα και μια τριήρης! Ήθελα να φτιάχνω λογιώ-λογιώ σκαριά, να μη βαριέμαι... Δε θέλου να παραχουρτάσου ένα πράμα. Γιατί θέλι(ι) να έχεις υπομονή κι επιμονή. Αλλά η υπομονή τελειών(ι) καμιά φουρά. Άμα όμως επιμέν(ι)ς επανέρχεται! Τώρα σκέφτομαι να κάνω κάτι καινούργιο, μια σύγχρονη θαλαμηγό. Δε με συγκινεί πολύ, όπως το παραδοσιακό καϊκι, αλλά είναι κάτι καινούργιο, κι αυτό μ' αρέσ'!

Δε μ' αρέσ' στα έργα μ' να βάζου υπογραφές. Τίπουτα δε βάζου... Ούτι όνομα δε δίνου στου σκαρι, για να του γράψουν αυτοί-άμα θέλ'ν.

Λέω στα 'γγόνια μ': *Κάποτε, λέω, μπουρεί να γίνου και γω μ'κρός Θεόφιλους-άμα πουθάνου-τση να ψάχνι τα καϊτσια να τα βρούτι*... Τση γιλούμι!!!

Στην Ποταμιά παρέα με το σκαρί.